

DE STAAT VAN DE RECHTSHANDHAVING IN SINT MAARTEN

Colofon

DE STAAT VAN DE RECHTSHANDHAVING IN SINT MAARTEN

Raad voor de rechtshandhaving
April 2017

Contact: info@rrh-sxm.org

Charles Vogesstreet 7
Philipsburg, Sint Maarten
+(1 721) 542 9022

Eigen uitgave

Executive Summary *(English only)*

State of the Law Enforcement in Sint Maarten

In its annual State of the Law Enforcement Council of Sint Maarten, presents an overview and analysis of the law enforcement situation in 2016. The Council introduces and applies a normative framework, which will support continuous monitoring during the next few years. The instrument is based on three components, namely Rule of Law, effectiveness and efficiency.

The analysis of law enforcement at Sint Maarten has been clustered around four main topic areas, namely general issues; safety policy; organisation; and human resources. These four clusters embody 17 different factors which have emerged from the Councils' inspections from 2011 onwards. These are deemed essential for improvement of the well-functioning of the law enforcement chain.

In general, the Council is pleased to observe the firm commitment of many actors on the island. Particularly some initiatives are welcomed, such as the widening of the scope on international co-operation and international orientation in general. Concrete operational effects have been achieved by the investigate and persecution of a number of large and complex cases within relatively short time, partly supported by the temporary consolidation of professional capacity. New information systems and the introduction of a process manager within the Prosecutor General have strongly improved the organisation. Also, there has been a better focus on traffic safety enforcement. The Police Force of Sint Maarten has gained responsibility for immigration and border control and now operates with the assistance of the advanced passenger analysis system. In terms of police professionalization, a quality impulse has been provided by the start of a basic police education course. This essential component of the law enforcement has finally been established (with the exception of formalization). The Council welcomes the positive developments regarding juvenile delinquency, in particular prevention initiatives which is to be provided in youth prison. A positive note also concerns the different measures which were introduced in the area of rehabilitation services.

However, at the same time, the Council arrives at the conclusion that considerable effort is still required to improve major aspects of the law enforcement and the functioning of the chain. It is particularly concerned that if improvements are not introduced integrally, the quality of the law enforcement chain is likely to be undermined. Moreover, the Council observes that in the absence of a firm and explicit law enforcement policy, many interventions occur on an ad hoc basis. Political and administrative actors are thus just as important as the law enforcement professionals themselves for a solid basis of law enforcement and society. Political awareness and professional commitment are cornerstones for the quality-driven law enforcement system. The governments attention should pertain the following, amongst other, important elements of a well-functioning system: legal and policy framework; physical, technical and logistic facilities; allocation of budget; financial and discretionary mandate; maintenance and modernization of technical means; management and responsibilities; transparency.

The Law Enforcement Council of Sint Maarten wishes to express the reminder that the Minister of Justice should provide a formal response about the reports to the parliamentary representatives. In turn, Parliament should dedicate and commit itself to the judicial issues. This will enhance the level of continuity and transparency as it enables Parliament to exercise parliamentary scrutiny on the strategic policy framework and the budget.

The Council completed 29 inspections until 2016 inclusive, accompanied by over 250 recommendations. The findings and recommendations relate to factors or obstacles in the law enforcement chain. In this State, the Council refers to the factors that it has encountered repetitively.

The follow-up of the recommendations lies in the hands of multiple actors, but it should be emphasized that it is a shared responsibility to ensure full and timely implementation of the recommendations. Within the line of responsibility, administrative responsibility of the government is fully complementary to the organisational responsibility born by the law enforcement actors. Awareness of the integral responsibility is regarded as crucial, just as much as actual co-operation between the various actors. Single investments or efforts should not be done at the expense of other investments as it leads to a permanent state of imbalance.

The Law Enforcement Council of Sint Maarten observes that an absent or obsolete legal framework undermine the formalization and institutionalization of organizations in the criminal justice arena. The legal position of law enforcement officials may be at stake if essential financial and functional conditions fail to be achieved. Despite the introduction of new training, work remains to be done when it comes to the formalization of professional competency profiles. The Council urgently calls for a speedy repair of these omissions, with a view to preventing further regression of St. Maarten against national and international standards.

Furthermore, in view of the strategic policy framework, the Council is of the opinion that significant steps can still be made. For instance, there is a general absence of a policy regarding drug-addiction and undesirable social behaviour. Organizations that have adopted a formalized vision generally lack the means and capacity for a successful implementation. Several policy means, such as the introduction of closed-circuit camera television, lack an integrated and long-term approach. In order to guarantee continuity in the future, it is essential to anchor knowledge and expertise in a systematic manner.

Sint Maarten is an autonomous territory for close to seven years. However, basic service and safety standards are still not met. This has a negative impact on the effectiveness, efficiency and Rule of Law character of the justice system.

In the area of safety policy, prevention, enforcement and compliance, the Council has observed that there are shortcomings where it concerns the systematic collection of data and statistics on criminal incidents, phenomena and victim rates, which means that it is more difficult to prepare adequate and timely law enforcement interventions. A crime threat analysis would definitely benefit policy-making, prioritization and anticipatory policy-making.

Concerning the prevention and tackling of juvenile delinquency, the Council observes that offenders tend to be of a younger age when they enter the criminal scene and the type of

offences they commit are of a more serious nature. Significant progress may be realized when the relevant authorities invest more in prevention, based on a joint effort.

Interventions based on administrative law may be used more frequently in the near future. However, the Council notes a sizeable gap between policy intentions and the actual enforcement. Moreover, it has observed an arbitrary approach and a wide use of discretionary powers.

The Law Enforcement Council positively observes initiatives for mutual cooperation and consultation. Consistently weak elements include information sharing, isolated performance and limited actual co-operation. At the organizational level, working procedures are modified beyond a formal template, turning some organizational procedures into individual performance in random patterns. Information management tends to be vulnerable to misuse, loss of data, or usage for personal purposes, eventually leading to a delay or failure of court cases. The Council regards efficient working processes as conditional for routine functioning of organizations. Information discipline, information sharing and information systems are elements which need permanent attention and professional care. The great improvements in youth rehabilitation may serve as the proof of this observation.

Similarly, the technological development of information systems changes at high speed worldwide. The Council observes that maintenance in systems, as well as the investments in modernisation, systematically runs behind in Sint Maarten. This is not just a matter of finances, but also a matter of political choice. Relatively small investments may lead to significant progress. When it comes to financial management and planning as well as organizational mandate, the Council is of the opinion that much can be improved without additional expenditure.

A positive development is the increased attention for more service and information to the citizens of Sint Maarten. This happens by means of increased attention for professionalization as well as improved communication by the government through the media. Beside the need for communication in a wider set of languages, the Council regards communication and information as indispensable for transparency. In order to strengthen public accountability, the Council wishes to draw the attention of all organizations in the justice arena for annual plans and reports.

The final chapter of the analytical part of this annual report concerns human resources. The Council considers it as untenable that law enforcement organizations like the police still have not implemented the formalization of the establishment. The transition should now be well completed: No change, no progress. Several weaknesses have been observed in the qualitative and quantitative professional capacity throughout the whole enforcement chain, leading to a mere focus on category 1 offences. Capacity management should be driven from the top and be accompanied by serious investments. Personnel management should be of a more consistent nature. Quick wins can be realized in sickness rates, transition, recruitment and retention. Finally, there should be a more systematic attention for law enforcement education over the whole range.

With this State, the Council has sought to present a general but detailed performance review of the state of the law enforcement in Sint Maarten. Although critical, the Council has been realistic.

Some readers may have the impression that law enforcement is in a constant state of dysfunctioning. This deserves a mitigating note. As mentioned, a high level of commitment has been observed within the organizations and their staff. The (sometimes) small steps demonstrate the ambition for the well -unctioning of law enforcement. By itself this amounts to optimism. Through this State, the Council has strived to contribute to enhance awareness of the need for shared responsibility as well as the need for (urgent) improvements.

Inhoudsopgave

Colofon	1
Executive Summary (<i>English only</i>).....	2

Inhoudsopgave	5
Lijst van gebruikte afkortingen.....	7
I. Algemeen	8
Tabel: Factoren en verantwoordelijkheden	12
II. Normatief Kader	13
II.1 Rechtsstatelijkheid	14
II.2 Effectiviteit	15
II.3 Efficiency	16
II.4 Monitoring	17
II.5 Samenvattend	17
III. Analyse	17
Algemeen.....	18
III.1 Wettelijk kader	18
III.2 Beleid	20
III.3 Voorzieningen	21
Veiligheids- & criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance	23
III.4 Statistieken, cijfers en criminaliteitsbeeld	23
III.5 Preventieactiviteiten	24
III.6 Handhaving en compliance	25
Organisatie	27
III.7 Ketenaanpak	27
III.8 Werkprocessen	28
III.9 Informatiepositie	29
III.10 Bedrijfsprocessen en toegang systemen	31
III.11 Financieel beheer en mandaat	32
III.12 Service en Communicatie	33
III.13 Jaarplannen en jaarverslagen	33
Personele middelen	34
III.14 Inrichtingsplannen en functiehuis	34
III.15 Capaciteit	35
III.16 Personeelsbeleid	37
III.17 Opleidingen	38
IV. Slotwoord	39
BIJLAGE	40

Lijst van gebruikte afkortingen

APIS	Advance Passenger Information System
BAVPOL	Buitengewoon Ambtenaar van Politie
FOBA	Forensische Observatie en Behandel Afdeling

HALT	HALT -Straf / Het Alt ernatief voor jongeren 12-18 jaar
IGD	Immigratie- en Grensbewakingsdienst
Kmar	Koninklijk Marechaussee
KPSM	Korps Politie Sint Maarten
MLC	Miss Lalie Center
MoU	Memorandum of Understanding
MvJ	Minister(-ie) van Justitie
OCJS	Ministerie van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport
OM	Openbaar Ministerie
PG	Procureur-Generaal
Raad	Raad voor de Rechtshandhaving
RST	Recherche Samenwerkingsteam
SJIB	Stichting Justitiële Inrichtingen Bovenwinden
VDSM	Veiligheidsdienst Sint Maarten
VSA	Volksgezondheid, Sociale Zaken en Arbeid

I. Algemeen

Op grond van artikel 33 Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving brengt de Raad voor de Rechtshandhaving (hierna: de Raad), jaarlijks een verslag uit over in ieder geval de bevindingen die in het voorgaande jaar zijn opgedaan en waarvan het karakter de individuele inspecties en rapporten ontstijgt.

Sinds 2011 voert de Raad inspecties uit op het functioneren van de keten met het oog op kwaliteit, beheer en effectiviteit. Ook onderzoekt de Raad de justitiële samenwerking tussen de landen binnen het Koninkrijk.

Over 2013, 2014 en 2015 bracht de Raad reeds een Staat van de rechtshandhaving uit. Met deze Staat van de rechtshandhaving over 2016 wordt voortgebouwd op de Staat over 2015. De Raad zal daarbij nader ingaan op de zaken die zijn veranderd, ten positieve dan wel negatieve, alsmede algemene knelpunten waarop veel bevindingen zijn te herleiden.

Net als in voorgaande jaren constateerde de Raad in zijn algemeenheid bij al zijn inspecties een grote toewijding van betrokkenen/de actoren in de keten. De wil en ambitie om een deugdelijk functionerende justitiële keten op aanvaardbaar niveau te krijgen, liggen aan de basis voor het bereiken van die doelstelling.

Gedurende het jaar 2016 constateerde de Raad diverse positieve ontwikkelingen binnen het justitiële veld, waarvan de Raad hierna een aantal benoemt.

De Ministers van Justitie van het Koninkrijk hebben een *Memorandum of Understanding* (MoU) getekend met het *United States Justice Department* van de Verenigde Staten inzake de rechtshandhaving in het Caribisch deel van het Koninkrijk. Het MoU dient ertoe de samenwerking te bevorderen teneinde de rechtshandhaving in het Caribische deel van het Koninkrijk te verbeteren, met name door uitwisseling van informatie en het ter beschikking stellen van fysieke middelen en capaciteit ten behoeve training en bijstand van technische expertise.

Het *U.S. Department of State* merkte Sint Maarten in diens '*Office to monitor and combat trafficking in persons*' rapportage over de stand van zaken aangaande mensenhandel als *tier 1* aan, inhoudende dat Sint Maarten in overeenstemming handelt met de minimumstandaarden van de *Trafficking Victims Protection Act*. In het bijzonder wordt de vervolging van meerdere verdachten van mensenhandel in de seksindustrie alsmede veroordeling van een verdachte inzake omkoping genoemd als '*unprecedented*'. De verbeterde samenwerking tussen het Korps Politie Sint Maarten (KPSM), het Recherche Samenwerkingsteam (RST) en het Openbaar Ministerie (OM) komt hier - en ook in andere samenwerkingsverbanden - goed naar voren.

Onder leiding van het OM is een aantal grote complexe zaken binnen relatief korte periode opgespoord en vervolgd, mede met de (tijdelijke) inzet van extra rechercheurs en officieren ter ondersteuning van politie en OM. Daarmee is duidelijk geworden dat een flinke versterking van de professionele capaciteit, direct gevolgen heeft voor de doorlooptijd en oplossing van een zaak binnen de opsporing. Dergelijke capaciteitsversterking is moeilijk te verwezenlijken zonder uitputting van eigen middelen. Zoals ook in andere onderzoeken wordt gesteld¹, is de Raad van oordeel dat aanvullende ondersteuning vanuit het Koninkrijk daarbij nodig blijft. Het voorgaande laat onverlet dat Sint Maarten zelf veranderingen kan doorvoeren die de rechtshandhavingketen op termijn verstevigen. Veel veranderingen hoeven niet gepaard te

---

¹ Plan Veiligheid Nederlandse Antillen (2005 en 2008-II) en Plan Veiligheid Sint Maarten (2007).

gaan met de inzet van extra financiële middelen. Door efficiënter te werk te gaan zullen veel veranderingen juist kosten en menskracht besparen en andere zelfs geld opleveren.

Het parket van de Procureur-Generaal (parket PG) heeft de parketten voorzien van een nieuw automatiseringssysteem PRIEM 2.0, dat een volledig vernieuwd *web-based* systeem is en steeds van meer modules zal worden voorzien. In aanvulling daarop heeft het OM op Sint Maarten de efficiency van de organisatie sterkt verbeterd door het aanstellen van een procesmanager.

Het OM heeft in 2016 ook ingezet op de inning van geldboetes en is onder meer in het eerste halfjaar van 2016 in totaal *Naf* 190.316 geïnd. Daarnaast is veiligheid in het verkeer een van de prioriteiten en zijn in 2016 in totaal 5.318 verkeersboetes verwerkt door het OM.

De immigratie- en grensbewakingstaken zijn overeenkomstig de wet weer ondergebracht bij het KPSM. In het kader hiervan wordt tussen de Koninklijke Marechaussee (KMar), de Veiligheidsdienst Sint Maarten (VDSM) en het KPSM samengewerkt aan het *advanced passenger analysis system* (APIS), een geautomatiseerd systeem voor analyse van gegevens over passagiers. Voorts is drie jaar na dato de geplande basispolitieopleiding in oktober 2016 van start gegaan voor 25 buitengewoon agenten van politie (Bavpol), waarmee een kwaliteitsimpuls wordt gegeven aan het korps. In de uitvoering is waar te nemen dat de kwaliteit van onder meer de processen-verbaal als verbeterd wordt getypeerd. Tevens maken vier getrainde en gecertificeerde honden sinds vorig jaar deel uit van de K-9 unit. Daarnaast heeft het korps een nieuw gebouw verworven: *'The Justice Institute of Sint Maarten'*.

De bereidheid om in Sint Maarten aan de problematiek van (de preventie van) jeugdcriminaliteit te werken is zeer groot. Op het gebied van jeugd neemt de Raad dan ook positieve ontwikkelingen waar, waaronder forse stappen op het gebied van jeugdreclassering. Inspanningen op dit gebied zijn geleverd door verschillende ketenpartners, zijnde het ministerie van Justitie, de Commissie Justitieel jeugdbeleid en Voogdijraad. Ook meent de Raad dat het scholingsprogramma voor de jongvolwassenen in de gevangenis niet ongenoemd kan blijven.

In het reviewonderzoek Volwassenenreclassering in 2016 was de Raad zeer positief over de mate waarin de SJIB en het ministerie zich hebben ingespannen om de onsuccesvolle afronding van taakstraffen tegen te gaan, op een zinvolle wijze invulling te geven aan het gevangenispreekuur, de kennis en deskundigheid van de medewerkers van de SJIB te blijven verhogen en de registratie en cliëntendossiers bij de SJIB te automatiseren.

De Raad heeft in 2016 helaas moeten constateren dat er vanuit de Ministers en Staten weinig aandacht is voor rapportages. Op een rapport dient de Minister een reactie aan de Staten te geven. Daarop is sinds 2015 een grote achterstand opgelopen. De Staten hebben op diens beurt de Minister daar ook niet om gevraagd. De Raad spreekt de verwachting uit dat de rapporten bij de Minister en de Staten terecht komen, vergezeld van een reactie. Beider verantwoordelijkheden worden daarbij ingevuld. De kaderstellende, controlerende en budgetterende rol van de Staten is van groot belang. De rechtshandhaving zal gebaat zijn bij de voortdurende betrokkenheid van de overheidsorganen.

Analyse onderzoeken Raad 2012-2016

Tot en met 2016 heeft de Raad 29 onderzoeken verricht, vergezeld van meer dan 250 aanbevelingen. De algemene aanbevelingen verwijzen veelal naar een of meerdere tekortkomingen of knelpunten binnen een organisatie, de overheid of de keten. Het overgrote deel daarvan is herleidbaar tot een zeventiental achterliggende factoren die van belang zijn voor een goed functioneren van niet alleen de organisaties, maar ook de gehele justitiële keten. Deze factoren komen regelmatig terug in de bevindingen van de onderzoeken van de Raad, ongeacht het onderwerp/-thema daarvan. Deze generieke factoren zijn daardoor kenmerkend voor de problematiek die speelt binnen de keten en zijn daarmee van invloed daarop. Dit is zowel in positieve zin, maar overwegend in negatieve zin het geval. In de bijlage van deze Staat is een verantwoording opgenomen van de wijze waarop de benoeming van die factoren tot stand is gekomen.

De verantwoordelijkheden binnen de justitiële keten vallen uiteen in: een gedeelde, bestuurlijke en organisatorische verantwoordelijkheid. Over het algemeen geldt dat sprake is van een **gedeelde verantwoordelijkheid** tussen enerzijds de bestuurlijke overheid en anderzijds de handhavende / uitvoerende instanties.

De bestuurlijke overheid draagt veelal de **bestuurlijke verantwoordelijkheid** voor de kaderscheppende aspecten: wetgeving, beleid, inrichtingsplannen, financieel beheer/mandaat en voorzieningen. De justitiële instanties dragen vervolgens een **organisatorische verantwoordelijkheid** voor de uitvoering daarvan en de algemene bedrijfsvoering. Die is echter weer afhankelijk van het kader, beschikbare middelen en voorzieningen. Daarmee is er derhalve een sterke samenhang tussen de kaderscheppende en de uitvoeringsaspecten en kan het één niet los gezien worden van en niet goed functioneren zonder het ander. Niet genomen of uitgestelde beslissingen met betrekking tot kaderscheppende aspecten zijn daarmee direct van doorgaans negatieve invloed op uitvoeringsaspecten. De gevolgen daarvan werken vervolgens door in de gehele justitiële keten. De Raad merkt tijdens inspecties op dat niet iedereen binnen de keten daarvan voldoende besef heeft. Er lijkt in elk geval onvoldoende rekening mee te worden gehouden. Besef van integrale verantwoordelijkheid is niet alleen cruciaal is voor de organisaties op zich, maar dus ook voor de werking van de gehele justitiële keten. De keten als geheel bevindt zich daarmee in een vicieuze cirkel.

Voor een goed werkende justitiële keten is onderlinge samenwerking tussen ketenpartners een onmisbare factor. Daarnaast zijn er justitiële taken en onderwerpen die overlappen met taken en onderwerpen van andere departementen of waarvoor de medewerking nodig is van andere diensten en/of ministeries. Ook hier is samenwerking een van de voorwaarden voor succes. Het is derhalve vaak een samenhangend en verweven geheel, waarbij niet direct één partij als verantwoordelijke is aan te wijzen. Alle taakgebieden liggen evenwel op het terrein van de overheid, die gehouden is daaraan invulling te geven.

Opvallend is dat er op afzonderlijke individuele terreinen, met name in de uitvoering, bijzondere vooruitgang wordt geboekt. Tegelijkertijd moet worden geconstateerd dat de inzet daarop ten koste gaat van iets anders. Dat rechtvaardigt de conclusie dat er sprake is van een permanente disbalans. Zonder extra investeringen zal die niet kunnen worden rechtgetrokken.

Op structureel niveau en in de onderlinge samenhang valt derhalve op veel terreinen nog heel wat te winnen. Dat is mede de reden waarom de Raad in deze Staat - uitgebreider dan voorheen - stilstaat bij de specifieke factoren en knelpunten die bij onderzoeken naar voren komen. Met deze Staat van de rechtshandhaving benoemt de Raad de factoren en de achtergrond van voornamelijk knelpunten die steeds terugkomen in zijn onderzoeken. Daarmee beoogt de Raad bij te kunnen dragen aan de opzet van een verbeteringsproces met een integrale (keten-)aanpak over de gehele linie: binnen de rechtshandhaving-keten en daarbuiten. In plaats van een thematische inzet, staat hierbij het algemene beheer en beleid centraal.

In de onderstaande tabel worden 17 factoren benoemd. Een deel daarvan is van algemene aard. In het overzicht is een verdeling gemaakt in vier categorieën (Algemeen; Veiligheids- & Criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance; Organisatie; Personele Middelen). In Hoofdstuk II heeft de Raad een objectief genormeerd kader opgenomen. Dit *normatief kader* bevat algemeen aanvaarde uitgangspunten voor een degelijk functionerende rechtsorde- en handhaving. Dit kader dient tevens als handvat ('*toof*') voor het ontwikkelen van een visie daarop.

In Hoofdstuk III heeft de Raad de factoren beoordeeld en gecategoriseerd binnen het normatieve kader. Bij elk van de knelpunten beschrijft de Raad waar deze worden geconstateerd en wat de gevolgen ervan zijn voor de rechtshandhaving. Daarnaast wordt de samenhang beschreven.

De Raad benadrukt dat noch het normatief kader noch het overzicht van factoren een uitputtend overzicht bevat. De uiteenzettingen zijn bedoeld om de meest cruciale en steeds terugkerende problematiek, en oplossingen, inzichtelijk te maken. Het is het streven van de Raad dit normatieve kader de komende tijd nader te ontwikkelen tot een instrument om ontwikkelingen voortdurend te kunnen monitoren.

Tijdens de redactie van deze Staat nam de Raad kennis van het regeerprogramma (*Government Program 2016-2020 Stability for Prosperity*). Voor wat betreft de elementen die de Raad in deze Staat benoemd, heeft het programma met name voor de ketenaanpak en -samenwerking, integraliteit en preventie een aantal bemoedigende speerpunten op de kaart gezet. Met belangstelling zal de Raad de ontwikkelingen tegemoet zien en volgen.

Tabel: Factoren en verantwoordelijkheden

		verantwoordelijkheid		
Factoren		bestuurlijk	gedeeld	organisatorisch
<i>Algemeen</i>				
1.	<i>wettelijk kader</i>	x		
2.	<i>beleid</i>	x	x	x
3.	<i>voorzieningen</i>	x	x	

<i>Veiligheids- & Criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance</i>				
4.	<i>statistieken, cijfers, beeld</i>	x	x	x
5.	<i>handhaving / compliance</i>	x	x	x
6.	<i>preventieactiviteiten</i>	x	x	x
<i>Organisatie</i>				
7.	<i>ketenaanpak</i>	x	x	x
8.	<i>werkprocessen</i>		x	x
9.	<i>informatie</i>	x	x	x
10.	<i>bedrijfsprocessensysteem / toegang systemen</i>	x	x	x
11.	<i>financieel beheer / financieel mandaat</i>	x	x	
12.	<i>jaarplannen en jaarverslagen</i>		x	x
13.	<i>service en communicatie</i>	x	x	x
<i>Personele middelen</i>				
14.	<i>inrichtingsplan, functiehuis</i>	x	x	
15.	<i>capaciteit</i>	x	x	x
16.	<i>personeelsbeleid</i>	x	x	x
17.	<i>opleiding/professionalisering</i>	x	x	x

II. Normatief Kader

Inleiding

Het normatief kader geeft algemene uitgangspunten weer waaraan de functionerende rechtshandhaving aan dient te voldoen om een betrouwbare, professionele en rechtvaardige basis te vormen in de maatschappij.

In verband met deze Staat van de rechtshandhaving gaat de Raad specifiek in op de strafrechtelijke rechtshandhaving en de strafrechtsketen. Een goed functionerende rechtshandavingsketen is gebaat bij afspraken over waarden en doelen die de partners in gezamenlijkheid kunnen verwezenlijken. Een toekomstgericht proces van doorlopende ontwikkeling en verbetering begint met een integrale visie.

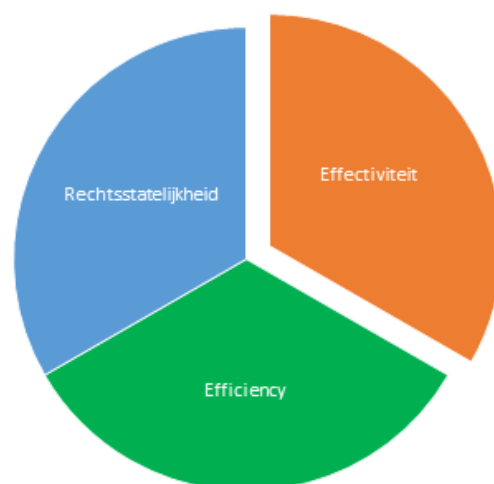
Visie

In een handavingsketen zijn meerdere partners betrokken. Voor het genereren van een bestendige betrokkenheid en inzet van alle partners is het een belangrijke voorwaarde dat zij zich gezamenlijk uitspreken voor een bepaalde visie, ofwel een toekomstgerichte, waarden-georiënteerde afspraak. Sommige (politie-)organisaties hebben een visiedocument van een pagina waar alle waarden te vinden zijn, andere organisaties publiceren een boekwerk waarin hun oriëntatie voor de toekomst te vinden zijn.

Normatieve pijlers

Normatieve pijlers leggen het fundament voor het toekomstig functioneren van de handavingsketen. Om dit proces in gang te zetten worden drie pijlers gedefinieerd waarop het functioneren van de rechtshandhaving kan worden geijkt en herijkt. Deze pijlers zijn achtereenvolgens:

1. Rechtsstatelijkheid
2. Effectiviteit
3. Efficiency

II.1 Rechtsstatelijkheid

De keten van de (straf)rechtshandhaving functioneert in de context van een rechtsstaat. Burgers genieten vrijheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid. Tevens geniet de burger bescherming van zijn of haar rechten en vrijheden, en wordt hij of zij beschermd tegen andere burgers en de overheid. In een rechtsstaat weet de overheid, waaronder ook politie, openbaar ministerie, reclassering en gevangeniswezen, zich gebonden aan wetten, regels en

gewoonten. De structuur en uitvoering daaraan dienen zodanig te zijn dat de overheid geen misbruik kan en mag maken van haar macht. De burgers van een rechtsstaat genieten fundamentele vrijheden en grondrechten. Om het voorgaande te kunnen bewerkstelligen dient de keten en de actoren daarbinnen aan in ieder geval de onderstaande componenten van rechtsstatelijkheid te voldoen.

Componenten rechtsstatelijkheid die van toepassing zijn voor de actoren in de rechtshandavingsketen:

- Wettelijke grondslag - legaliteitsbeginsel
- Mensenrechten
- Rechtvaardigheid
- Onafhankelijkheid & onpartijdige rechtspraak; eerlijkheid
- Gelijke behandeling. In het belang van iedereen: publieke zaak
- Bescherming persoonsgegevens
- Toegankelijkheid van de rechtsgang / *Access to justice*
- Integriteit & tegengaan van corruptie en nepotisme
- Verantwoording & transparantie
- Professionaliteit / deskundigheid
- Vertrouwen en draagvlak
- Aangiftebereidheid
- Begrijpelijkheid
- Responsiviteit
- Behandeling
- Servicegerichtheid
- Terugkoppeling
- Checks & balances*
- Parlementaire controle
- Juridische controle
- Hoger beroep
- Civiele controle
- Ombudsman
- Klachtmechanismen
- Slachtofferhulp, bijv. on-line helpline
- Alternatieve remedies: geschillenbeslechting, *mediation*, arbitrage
- Horizontale monitoring / *Peer review*

II.2 Effectiviteit

De keten van de rechtshandhaving is gebaat bij effectief functioneren. Dit betekent dat mensen en middelen doelmatig moeten worden ingezet. De effectiviteit in de keten is gebaat bij beleidsdoelstellingen en bij actieve sturing ervan. Zwaktes in de keten worden tegengegaan met passende remedies.

Componenten effectiviteit:

- Effectiviteit van de keten

- Implementatie en uitvoering wettelijk kader
- Beleidsdoelen
- Sturing
- Borging
- Toewijding / *Commitment*
- Zaaksvolume: kwantitatieve normen
- Effectiviteit (pakkans etc) van uiteenlopende interventies
- Doelmatige inzet van middelen (capaciteit, organisatie, financiën)
- Reductie aantal aangiften van criminaliteit (uitsplitsen naar soort)
- Aangiftebereidheid hoog
- Opsporing leidt tot vervolging en veroordeling
- Preventie leidt tot verbetering veiligheid
- Subjectieve veiligheid (perceptie van veiligheid) wordt verbeterd
- Veiligheidsmonitor
- Kwalitatieve normen
- Samenwerking met andere partners:
  - Particulier
  - NGO's
  - Kerken
  - Burgers

II.3 Efficiency

De organisaties en de keten van de rechtshandhaving zijn tevens gebaat bij efficiency. Dit betekent met name dat processen soepel en snel verlopen en dat stroperigheid en geïsoleerd optreden wordt tegengegaan. Doorlooptijden zijn behalve eerlijk ook overzichtelijk, transparant, en snel. Ook heeft de samenleving recht op, en baat bij, een efficiënt functionerende handavingsketen, zodat men bijvoorbeeld niet te lang in onzekerheid verkeert en gerechtigheid zo snel mogelijk na een delict kan plaatsvinden. Ook is het voor ingewikkelde zaken en taken steeds vaker nodig speciale maatregelen te treffen. Tot slot werkt efficiency productief en kostenverlagend.

Componenten efficiency:

- Voortvarendheid: soepele en snelle doorlooptijden
- Wettelijke wachttijd; transfertijd naar andere ketenpartner; behandeltijd
- Tenuitvoerlegging rechterlijke vonnissen
- Gestroomlijnde informatie-deling binnen en buiten de keten
- Dossiervorming
- Integratie & aansluiting in de keten
- Onderscheid tussen standaardzaken en complexe zaken
- Onderscheid tussen jeugdzaken en volwassen zaken
- Afdoeningsmodaliteiten (transacties, septs, dagvaardingen)
- Optimalisering werkprocessen
- Automatisering
- Digitale aangifte
- Digitalisering processtukken en/of digitaal dossier

- Informatisering
- Registratiesystemen
- Databestanden
- Uitbesteding
- Taakspecialisatie
- Sturing van het proces

II.4 Monitoring

Ontwikkeling van monitoringsinstrumenten

Om voortgang te kunnen boeken ten aanzien van de realisatie van de normatieve doelstellingen is een reeks middelen inzetbaar, mogelijkwerwijs alternerend of in een combinatie. Hieronder is een opsomming van instrumenten weergegeven die daarbij ingezet kunnen worden.

- Stoplichtmodel
- Metingen ten opzichte van vorige peilingen/metingen (bijv “rechtsstaatmonitor”)
- Benchmarking*
- Peer review*
- Rechtsstatelijke dialoog
- Tools & toolkits*

II.5 Samenvattend

Rechtshandhaving is voortdurend in ontwikkeling. Daarnaast is het van fundamenteel belang dat de rechtsstaat wordt geborgd en wordt onderhouden. Voorwaarde voor deze continue herijking en verbetering is dat er voortdurend een toetsing of monitoring plaatsvindt aan de hand van algemene grondbeginselen. Daartoe is in het voorgaande hoofdstuk een begin gemaakt met de definitie van een normatief kader, bestaande uit drie componenten, namelijk: rechtsstatelijkheid, effectiviteit en efficiency. In het volgende hoofdstuk analyseert de Raad de voortgang met betrekking tot 17 factoren aan de hand van het normatieve kader, met toepassing van het zogenaamde “stoplichtmodel”.

III. Analyse

Inleiding

In de tabel uit hoofdstuk I van deze Staat, is een opsomming opgenomen van de factoren die bij herhaling werden gesignaleerd bij de onderzoeken. De 17 factoren zijn in een thematische samenhang geclusterd en worden onder de loep van het normatief kader gelegd. Mede aan de hand van een aantal voorbeelden wordt hieronder nader ingegaan op de aard van geconstateerde knelpunten. Een aantal voorbeelden dient als illustratie. Een overzicht van de basis knelpunten uit specifieke onderzoeken van de Raad is terug te lezen in de bijlage.

Aan het hoofd van elke paragraaf staat een algemene beoordeling op grond van de inspecties en in welke mate het aan een of meerdere componenten van het normatief kader voldoet. Alhoewel het normatief kader integraal van toepassing is op alle aspecten, is bij de beoordeling alleen rekening gehouden met die componenten waaraan de factoren direct gerelateerd zijn (effect hebben of veroorzaakt worden). Die beoordeling is weergegeven volgens een kleurenschema, met de volgende kwalificaties:

<u>Kwalificaties</u>
<i>Voldoet</i>
<i>Voldoet in overwegende mate</i>
<i>Kan beter</i>
<i>Moet beter</i>
<i>Voldoet niet</i>

Daar waar in de beoordeling ruimte was voor meerdere kwalificaties, is dat met meerdere kleuren aangegeven. Bij de kwalificaties ‘kan beter’ en ‘moet beter’ en ‘voldoet niet’, heeft de Raad als bijkomende maatstaf gehanteerd of het betreffende aspect zich in een positieve ontwikkelingsfase bevindt, of dat het juist achteruitgang kent. Zit het aspect in een positieve ontwikkeling (“er wordt serieus aan gewerkt”) dan krijgt het een beoordeling met een (deels) hogere kwalificatie.

Algemeen

III.1 Wettelijk kader

<i>Algemeen</i>				
		Inspecties Raad	Rechtsstatelijkheid	Effectiviteit
1.	<i>wettelijk kader</i>			

In meerdere onderzoeken van de Raad voor de Rechtshandhaving komt het ontbreken van een wettelijk kader of uitvoeringsregelingen naar voren als een belemmering voor het ontwikkelen of functioneren van de organisaties/ketenpartners. Daarnaast ontbreekt voor een

aantal organisaties een gedegen juridische basis dan wel formele structurele inbedding onder het Ministerie van Justitie, zoals de Voogdijraad (jeugdreclassering), het *Miss Lalie Center* (jeugdrehabilitatiecentrum) en de *Justice Academy* (opleidingen justitiële keten).

Ook is er veel verouderde wetgeving, die niet meer toereikend is. Soms ligt ontwerpregelgeving jaren op de plank. Dat laatste toont aan dat initiatieven wel worden genomen, maar dat deze niet worden afgerond. Daarvoor is geen (goede) verklaring te geven. Daarvan bestaan diverse voorbeelden, zoals de meer recentelijke 'Ontwerplandsverordening houdende regels betreffende de vergunningverlening aan seksbedrijven'. Voorts ontbreekt al een aantal jaar onder meer het inwerkingtredingsbesluit voor het besluit Rechtspositie Korps Politie Sint Maarten.

Het structureel ontbreken van het vastleggen van (beschikbare concept-) inrichtingsplannen en functiehuisen voor het KPSM en Pointe Blanche gevangenis vormt een ernstig knelpunt voor de uitvoering. In juridische zin is het essentieel om basale uitgangspunten geregeld te hebben. Maar ook in financieel opzicht ontstaat er een enorme verplichting jegens het personeel, nu dit jarenlang niet geplaatst is geweest in de juiste bezoldigings-schaal- en trede. De achterstallige loonbetalingen en premies zullen bij invoering van het functiehuis derhalve een behoorlijk gat in de begroting van het land slaan. De Raad merkt op dat daarmee onvoldoende rekening wordt gehouden en onvoldoende op wordt geanticipeerd. Los daarvan is het voor het uitvoerend personeel een zeer onwenselijke en frustrerende situatie, die geen recht doet aan hun rechtspositie en inzet.

Bij de opleiding van politie heeft het jaren ontbroken aan een competentiegerichte invulling van de wettelijke vereisten. De basispolitieopleiding had in 2013 van start moeten gaan, waaraan onder meer bij het korps in dienst zijnde Buitengewoon ambtenaren van politie ("Bavpoller") dienden deel te nemen, zodat zij alle taken en bevoegdheden behorende bij een politieambtenaar kunnen uitvoeren. Sommige van die Bavpollers zijn al meer dan vier jaar werkzaam bij het Korps, maar kunnen niet doorgroeien. Zonder aanwas en doorgroei van 'onderaf', kan de organisatie van het Korps zich niet ontwikkelen. Daar waar de opleiding tijdig, eenvormig en met inachtneming van de wettelijke vereisten zou zijn ingevoerd, had dat de continuïteit en efficiency ten goede gekomen. Nu dit niet het geval is, blijft het Korps hiermee sinds 2013 op achterstand staan in haar ontwikkeling. In het laatste kwartaal van 2016 is de langverwachte tweejarige basispolitieopleiding van start gegaan, waaraan 25 Bavpollers deelnemen.

Sinds 2012 wordt gewerkt aan het 'project' van de oprichting van de Dienst Justitiële Zorghuizen, welke juridisch gezien ingebed moet worden onder het ministerie van Justitie. Alhoewel reeds vorderingen zijn geboekt, gaan deze gepaard met tegenslagen en onzekerheid. Het project is verlengd, maar de wettelijke structuur die het moet krijgen blijft daarmee 'in het midden hangen'. De gevolgen daarvan zijn dat de (voorgenomen) Dienst geen vaste inbedding heeft in de overheidsstructuur. Daardoor kunnen essentiële organisatie aspecten niet worden opgezet / uitgevoerd, zoals een functiehuis en daarmee samenhangende aanstellingen van personeel, budgetten en meerjarenplanning en het regelen van bevoegdheden. De gevolgen daarvan zijn dat er continue, structurele knelpunten zijn bij het verkrijgen van middelen en juridische - en beleidsondersteuning. Daardoor verloopt de uiteindelijk taakuitvoering stroever dan nodig.

In de bijlage bij deze Staat, staat een opsomming van meer voorbeelden waar het ontbreken van een (geschikt) wettelijk kader leidt tot knelpunten.

De afwezigheid van een wettelijk kader ondermijnt de formalisering en institutionalisering van noodzakelijke hervormingen die het land Sint Maarten al jaren nodig heeft. De Raad dringt aan op een spoedig herstel van deze omissies, opdat het land zichzelf niet nog langer en verder op een achterstand zet.

III.2 Beleid

Algemeen						
		Inspecties Raad		Rechtsstatelijkheid		Effectiviteit
2.	beleid					

Beleid is aanvullend op wet- en regelgeving. Een beleidskader werkt ondersteunend aan de uitvoering en planning. Bovendien biedt beleid rechtszekerheid, gaat het willekeur tegen en kan met beleid sturing worden gegeven. Dat laatste geldt bijvoorbeeld voor de handhavende diensten, waarbij de taken samen, verdeeld of complementair ingevuld kunnen worden vanuit de verschillende departementen. Daardoor kunnen de verschillende organisaties, waaronder de politie, zich beter op diens kerntaken richten. Hierbij valt te denken aan beleid ten behoeve van preventie, mentale- en verslavingszorg, bestuurlijke handhaving, beveiliging en verkeershandhaving. De Raad constateert bijvoorbeeld afwezigheid van enig beleid voor personen met een verslavingsprobleem of gedragsstoornis, terwijl de -forensische zorg ten dele ook onder andere beleidsterreinen valt. Daarom is samenwerking geboden, maar komt die nog niet van de grond. Als gevolg daarvan is de politie onevenredig veel tijd kwijt met betrekking tot deze doelgroep. Alhoewel dit een probleem is dat ook in andere jurisdicties speelt, is het aantal personen waar het om gaat in Sint Maarten relatief grote omvang en de capaciteit van het Korps gering.

De Raad constateert daarnaast dat er vanuit de bestuurlijke overheid weinig aandacht is voor beleid binnen de rechtshandhaving. Het gaat niet alleen om het ontbreken van beleid op een aantal deelgebieden binnen de rechtshandhaving. Men is het eens dat het "een stuk veiliger moet worden", maar de vraag 'hoe?' wordt niet eenduidig beantwoord. De Raad constateert dat het aan een duidelijke gedeelde visie over welke kant men op wil met de rechtshandhaving tot aan 2016 ontbrak. Thans is hier een voorzichtige ontwikkeling in te zien in het eerder genoemde regeerprogramma.

Wel is er sprake van specifieke initiatieven zoals het instellen van camera-toezicht. De aanpak laat zich echter als 'ad hoc' kenmerken, een reactieve aanpak die veelal gericht is op incidenten of een reeks van incidenten. Vanuit de bestuurlijke overheid ontbreekt het aan een visie op ontwikkeling naar een integrale aanpak van criminaliteit en rechtshandhaving in het algemeen.

Bij de uitvoerende organisaties is er wel visie, maar bestaat er veelal een tekort aan middelen en voorzieningen. Daarnaast zijn er organisatorische beperkingen. Beleid als leidraad voor de uitvoering ontbreekt vaak. Wel is er beleid op specifieke terreinen, zoals vanwege prioritering bij de opsporing en vervolging: het OM en het KPSM stemmen af waar in een bepaalde

periode de prioriteit aan gegeven moet worden. Misdrijven worden in categorieën ingedeeld, waarbij prioriteit 1 de voorrang krijgt boven prioriteiten 2 en 3. Echter de situatie is thans dat er ook (tijdelijk) binnen een prioriteit voorrang gegeven moet worden, bijvoorbeeld indien er sprake is van een reeks liquidaties. Deze aanpak heeft onder omstandigheden waarin over voldoende capaciteit beschikt wordt op zichzelf goede resultaten voor de reactieve aanpak op zware criminaliteit. Evenwel heeft het in Sint Maarten directe gevolgen voor de aanpak van andere misdrijven of vergrijpen, vanwege het nijpende tekort aan capaciteit, waardoor ook binnen de gestelde prioriteit 1-zaken, zaken noodgedwongen 'op de plank blijven liggen'.

Beleidsvorming is essentieel voor bestuurlijke ontwikkeling en derhalve ook voor de rechtshandhaving en veiligheid. Door de afwezigheid van beleid, en uitvoering daarvan, is de keten bij voorbaat niet in staat te anticiperen op de toekomst en zich tijdig te richten op nieuwe trends, zonder dat dat ten koste gaat van (andere) kerntaken en de efficiency.

Het gebrek aan beleid heeft niet alleen directe gevolgen voor de beschikbaarheid (allocatie) van middelen, personeel en financiën, maar ook voor de doelmatige besteding, inzet en verantwoording daarvan. Kennis en capaciteit worden onvoldoende geborgd en ontberen daardoor continuïteit. De afwezigheid van beleid en beleidsuitvoering vormt aldus een vicieuze cirkel met voortdurende nadelige effecten. De maatschappij kent meer dan genoeg aanleiding tot ernstige zorgen, waarbij beleidsvorming van groot belang is.

In bijlage 1 bij deze Staat, staat een opsomming van meer voorbeelden waar het ontbreken van een (geschikt) wettelijk kader leidt tot knelpunten.

De Raad is van mening dat de overheid - bestuurlijk en uitvoerend - met structurele beleidsvorming voor de rechtshandhaving een grote stap voorwaarts kan maken.

III.3 Voorzieningen

Algemeen					
		Inspecties Raad	Rechtsstatelijkheid	Effectiviteit	Efficiency
3.	voorzieningen				

Van een (ei-)land van beperkte omvang als Sint Maarten, valt niet te verwachten dat er op alle gebieden voorzieningen zijn. Onder de Nederlandse Antillen kon men nog gebruik maken van gedeelde voorzieningen. Die mogelijkheid bestaat slechts nog in beperkte mate op St. Maarten. Gezien de transitie in 2010 is het niet vreemd dat er voor de afwezigheid van veel voorzieningen nog een oplossing dient te worden gevonden. Mede vanuit dat oogpunt, was de overgang in 2010 voor St. Maarten een uitdaging waarbij de lat hoog lag.²

Evengoed is het land inmiddels bijna zeven jaar autonoom, en dient het te bevorderen dat de basisvoorzieningen op orde zijn. Dat is slechts ten dele het geval. Basale voorzieningen (waarvan sommige kostbaar, maar andere niet-kostbaar) voor een goede taakuitoefening ontbreken, zijn vaak gebrekkig of verouderd. Daarbij moet gedacht worden aan technische

² Zie ook Plan Veiligheid Nederlandse Antillen 2005-2008 en Plan Veiligheid Sint Maarten 2007; Staat van de rechtshandhaving 2015.

voorzieningen als bedrijfsprocessensystemen, digitale opslagcapaciteit en netwerkbeveiliging tot aan adequate fysieke voorzieningen voor opvang van slachtoffers van mensenhandel, uitbuiting en gedwongen prostitutie en een Forensische observatie en begeleidingsafdeling (FOBA) voor verdachten met (mogelijk) een psychische aandoening.

Bijvoorbeeld de afwezigheid van voldoende opvang van mensen met een geestelijke stoornis en/of verslaving is een risico voor de maatschappij, en vormt overbelasting voor de rechtshandavingsketen. De rechtspositie van deze personen is evenmin voldoende geborgd, door de afwezigheid van specifieke benodigde expertise van psychiatrische onderzoekers op bijvoorbeeld de mate van ontoerekeningsvatbaarheid (pro-justitia rapportages). Het structureel kunnen beschikken over de benodigde expertise binnen organisaties en de keten, behoort vaak niet of beperkt tot de mogelijkheden. Dat vertaalt zich vaak negatief op bijvoorbeeld de beschikbaarheid en kwaliteit van rapportages of doorlooptijden van zaken. Het land kan daarmee niet voldoen aan de eigen normen uit wet- en regelgeving. Bij de strafrechtelijke vervolging van zaken betreffende vrouwenhandel bestond er geen adequate opvang van de slachtoffers mogelijk. Dat had directe gevolgen voor de vervolging.

Op diverse fronten zijn wel vorderingen zichtbaar, zij het gestaag. De oprichting van het opvoedgesticht is een voorbeeld, waarbij met veel inzet en samenwerking zowel binnen als buiten Sint Maarten binnen een relatief korte termijn (2 jaar) een ontbrekende basisvoorziening tot stand is gekomen. Het nulmetingsonderzoek van de Raad naar het *Miss Lalie Center* maakt echter duidelijk dat de situatie ook daar zeer kwetsbaar is. Na de oprichting en aanwijzing is de ontwikkeling gestagneerd, mede vanwege het ontbreken van wettelijk kader en beleid.

De problemen rond de gevangenis te Pointe Blanche spelen al jaren. Het gebouw en organisatie voldoen niet aan de minimale eisen voor interne veiligheid. Ook loopt de maatschappijbeveiliging een reëel risico. De overheid voldoet daarmee niet aan de veiligheidsverplichtingen en - garantie die het moet bieden.

Er bestaat ook een structureel tekort aan celcapaciteit - terwijl er reeds 3 (i.p.v. 2) gevangenen in 1 cel worden geplaatst. Ten slotte zijn de rechtspositie van het personeel en de gedetineerden niet gewaarborgd en ontbreekt het aan de uitvoering en invulling van verplichtingen tot maatschappelijke reïntegratie.

Ook hier verwijst de Raad naar bijlage 1 voor meer voorbeelden.

Ten dele is het ontbreken van voorzieningen toe te schrijven aan de afwezigheid van een geschikt wettelijk kader en beleid en het uitvoering geven aan bestaande wetgeving en de daarin vereiste voorzieningen. Daarnaast valt het toe te schrijven aan het daadwerkelijk ontbreken van middelen en de bestuurlijke aandacht, alsmede problematiek van organisatorische aard.

Over de gehele linie concludeert de Raad dat de rechtshandhaving tegen het ontbreken van basisvoorzieningen en de gevolgen ervan zal blijven aanlopen, wanneer er geen continue en groeiende aandacht voor ontstaat. Dat raakt aan de mate waarin effectiviteit en efficiency binnen organisaties en daarmee ook binnen de keten kan worden bereikt.

De Raad vraagt daarmee dringende aandacht voor het op niveau brengen van de basisvoorzieningen om de rechtshandhaving en de rechtsgang daarmee voldoende te kunnen waarborgen.

Veiligheids- & criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance

III.4 Statistieken, cijfers en criminaliteitsbeeld

Veiligheids- & Criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance			
		Inspecties Raad	Effectiviteit
4.	statistieken, cijfers en criminaliteitsbeeld		

De analyse in deze Staat voor de rechtshandhaving opende met het benoemen van knelpunten ten aanzien van de afwezigheid van wettelijk kader, beleid en voorzieningen als knelpunten van algemene aard. Voor het ontwikkelen van beleid en het bepalen van aard en omvang van zaken, is het van belang over de juiste en betrouwbare gegevens te beschikken. Zonder de beschikbaarheid van statistieken, cijfers en een (*up-to-date*) criminaliteitsbeeld, is het moeilijk om een beleid te ontwikkelen. De algehele beschikbaarheid van statistieken en cijfers en de betrouwbaarheid daarvan is nog steeds problematisch op Sint Maarten, zo ook 'justitiële' statistieken en cijfers.

Het gaat niet alleen om de afwezigheid van 'justitiële' statistieken en cijfers. Op bijvoorbeeld sociaal en economisch terrein ontbreekt het ook aan informatie, die bijdraagt aan de maatschappelijke beeldvorming. Statistieken over achterliggende (sociale, economische en criminogene) factoren zijn daarvan onderdeel.

In zijn algemeenheid ontbreekt er een duidelijk beeld ten aanzien van het doel van informatievergaring en -vastlegging alsmede een visie daarop.

Het ontwikkelen van een criminaliteitsbeeldanalyse is voor het laatst in 2011 gebeurd. Ook daarin werd al gewezen op de afwezigheid van statistieken. De aanpak van veel zaken is daardoor reactief, geschiedt op *ad hoc* basis en is dus overwegend niet informatie-gestuurd. Wel is hier een kentering in te zien en lijken politie en OM in toenemende mate een beter beeld te krijgen op zich ontwikkelende trends. De politie streeft ernaar om steeds meer informatie-gestuurd te gaan werken. De aanpak daarvan uit zich in de prioritering, dan wel in het projectmatig aanpakken van strafrechtelijke deelgebieden in bijvoorbeeld stuurgroepen.

Voor wat betreft de rechtshandhaving in het algemeen is het van groot belang dat er verbetering in de beeldvorming komt. Bij het ontbreken van een totaalbeeld, loopt elke ontwikkeling het potentieel risico niet het gewenste effect te bereiken. Een structurele en integrale benadering is dan ook niet mogelijk. Evenzeer is het moeilijk om te anticiperen en te

monitoren. De gebreken in wettelijk kader, beleid, voorzieningen en statistieken en criminaliteitsbeeld lijken ook opgesloten in een vicieuze cirkel.

De Raad meent dat een duidelijke visie ten aanzien van statistieken, cijfers en criminaliteitsbeeldanalyse ontwikkeld en uitgedragen dient te worden. Dat zal beleidsvorming en prioritering en daarmee de efficiency ten goede zal komen.

III.5 Preventieactiviteiten

Veiligheids- & Criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance				
		Inspecties Raad		Effectiviteit
5.	preventie-activiteiten			

In de rapportages over jeugdcriminaliteit, (review) jeugdreclassering en aanpak van overvallen-problematiek, ging de Raad uitgebreid in op preventie.

Bij de preventie van jeugdcriminaliteit constateerde de Raad een zeer grote belangstelling van alle partners binnen en buiten de justitiële keten, zoals scholen en het departement van OCJS. Dit thema is bij uitstek een voorbeeld waar veel kan worden gedaan door niet-justitiële diensten ter bevordering van een afname van de criminaliteit en de belasting van het justitiële systeem.

De Raad constateerde met optimisme een sterke verbetering in de aanpak van jeugdreclassering. Voor de jongeren die in aanraking komen met de jeugdreclassering is er daardoor een veel betere mogelijkheid op resocialisatie dan voorheen. Daarmee is de kans dat zij daarna op het rechte pad blijven, aanzienlijk verbeterd. Deze aanpak is kenmerkend voor de preventie van recidive. Op termijn kunnen de langdurige effecten daarvan worden waargenomen.

Binnen de keten wordt - helaas – ook een sterke verjonging van daders van criminaliteit geconstateerd. Ook het aantal jongeren dat zich op enig moment overgeeft aan criminele activiteiten neemt toe. Het aandeel van jeugdige delinquenten in de zware criminaliteit groeit eveneens. Een strafmodaliteit als 'HALT' (**H**et **A**lternatief)³, opgenomen in het wetboek van Strafrecht, zou dienstbaar kunnen zijn om grensoverschrijdende gedragingen direct aan te pakken.

Preventie in algemene aard (dus niet van recidive) kan al veel vroeger plaatsvinden. Volgens de Voogdijraad is het van belang een kind vanaf de geboorte reeds te kunnen volgen. Er zijn veel (sociale) omstandigheden waardoor een kind een goede opvoeding mist of afwijkend gedrag gaat vertonen. Op sommige scholen spreekt men over verontrustende aantallen 'tikkende tijdbommen'. De inzet van CPO-agenten bij de scholen is zonder twijfel een behulpzame ontwikkeling. De CPO-agenten geven tegelijkertijd ook aan dat hun inzet weliswaar een bijdrage levert maar grotendeel reactief is en slechts ten delen preventief.

³ Zie ook: <http://halt.nl/halt-straf/wanneer-naar-halt/>

Gesprekken met ouders van kinderen met (neigingen naar) afwijkend of crimineel gedrag leveren soms wat op, maar tastbaar resultaat is niet meetbaar.

Het algemene oordeel is dat er geen concreet beeld is op de preventie van jeugdcriminaliteit. De Raad gaf de aanbeveling dat een jeugdketen zich moet gaan vormen. Door het preventievraagstuk door te trekken naar opvoeding, educatie, sociaal en economisch terrein, kan over de gehele linie en ‘aan de wortels’ worden gewerkt aan de afname van afwijkend gedrag en criminele groei. Deze problematiek kan het departement van Justitie niet zelfstandig aanpakken. Dat laatste geldt overigens ook voor andere vormen van criminaliteit, bijvoorbeeld mishandeling in de huiselijke sfeer, verslavingsgerelateerde criminaliteit en agressieproblemen. Voorlichting en sociale begeleiding kunnen schade voorkomen of op zijn minst beperken.

Voor wat betreft de preventie bij de overvallenproblematiek valt er terrein te winnen binnen zowel de publieke als private sector. Overvallen hebben de aandacht en een aantal maatregelen, zoals het verbod voor scooters en motoren ter preventie van overvallen, zijn ingezet. Ook zal het inzetten van cameratoezicht het risico op overvallen in Philipsburg doen afnemen, althans is de verwachting. Het cameratoezicht is echter nog niet systematisch in bedrijf. Voorts moet ermee rekening worden gehouden dat sprake kan zijn van verplaatsing van overvallen naar andere locaties. De problematiek op zichzelf wordt daarmee dus niet opgelost. Aanvullende maatregelen zullen nodig blijven.

Preventieve werking gaat ook uit van de fysieke aanwezigheid van politie (“blauw op straat”). Het valt op dat overdag in met name Philipsburg meer (fietsend) blauw op straat is dan voorheen. Op de rest van het Nederlandse gedeelte van het eiland is dat veel minder het geval, waarbij voornamelijk de verkeerspolitie controles uitvoert. Er wordt minder dan wenselijk gesurveilleerd, zeker in de avond. De politie is daardoor minder zichtbaar noch aanwezig. Evenwel werden in maart 2017 twee overvallers op heterdaad betrapt en aangehouden door in de buurt patrouillerende agenten. De Raad acht het raadzaam om te bezien of voldoende of extra surveillance over het gehele grondgebied een preventieve werking heeft op criminaliteit. Ook zou dat kunnen leiden tot een sterke reductie van de responstijd op misdrijven (met name overvallen), waardoor de pakkans verhoogd wordt (preventie van recidive).⁴

De Raad concludeert dat op het terrein van preventie grote vooruitgang kan worden geboekt. Een gedegen aanpak in preventie zal alleen in positieve effecten op de rechtshandhaving resulteren, maar in het algemeen een positieve bijdrage aan algemene maatschappelijke ontwikkeling leveren. Daar het vraagstuk preventie op meerdere terreinen overlap vertoont is samenwerking tussen verschillende ministeries onmisbaar voor een vruchtbare aanpak.

III.6 Handhaving en compliance

Veiligheids- & Criminaliteitsbeeld, Preventie, Handhaving & Compliance

⁴ Zie ook Plan Veiligheid Sint Maarten 2007.

		Inspecties Raad		Rechtsstatelijkheid	Effectiviteit
6.	<i>handhaving & compliance</i>				

Op het gebied van bestuurlijke handhaving staan er voor St. Maarten mogelijk veranderingen op stapel. De overheid werkt reeds geruime tijd aan een Landsverordening die de bestuurlijke handhaving regelt. Door rechtshandhaving binnen het bestuursrecht en de bestuurlijke afdoening zal het beroep op de politie en het OM doen afnemen, met een gunstige uitwerking op de capaciteit van deze organisaties. In zijn algemeenheid zal bestuurlijke handhaving positief effect hebben, opdat men beter in staat is de naleving van regelgeving te bewerkstelligen. Dat is bevorderlijk voor de rechtszekerheid.

De regelgeving ligt echter nog in concept. Er is geen deadline voor afronding en inwerkingtreding bekend. Daarnaast zal ook nog aan de uitvoering, implementatie en beleid gewerkt moeten worden alvorens effectuering plaats kan vinden.

Daar waar de overheid de burgers regels oplegt en deze handhaaft, dient deze overheid ook zelf diens eigen regelgeving na te leven. De Raad constateert dat dat niet overal het geval is. Zo wordt er op grote schaal geen opvolging gegeven aan de handhaving van het restrictieve toelatingsbeleid van St. Maarten en is er van een door IGD en VSA gezamenlijk gedragen beleid geen sprake. Er worden tewerkstellingsvergunningen afgegeven in gevallen waar volgens de wet een vergunning dient te worden geweigerd. Voorts is er zeer beperkt toezicht op het laten verlopen van vergunningen, terwijl het verblijf niet eindigt.

Bij de handhaving van het prostitutiebeleid constateerde de Raad een grote mate van discrepantie tussen het beleid en de handhaving. Het beleid staat een strikte handhaving voor op grond waarvan een club dan zal worden gesloten. Dat gebeurt vervolgens niet. Ook worden dringende adviezen van het OM aan de Minister om een club te sluiten, niet opgevolgd. De vraag rijst waarom in dergelijke gevallen van zware criminaliteit de overheid de adviezen van het eigen OM niet opvolgt?

Met het nieuwe Wetboek van Strafrecht (2015) is een vergunningsplicht voor bordelen in werking getreden. Uitvoeringsregelingen bestaan nog niet en geen van de bordelen heeft een vergunning. Deze opereren (nog) op een hotelvergunning. De Raad meent dat een overheid zich - op dit vlak – weinig beoordelingsvrijheid kan permitteren en een strikte handhaving van de eigen regelgeving moet voorstaan.

Wel wordt (strenger) wordt gehandhaafd op horeca-regelgeving bij hotels, restaurants en bars. Op zichzelf is dat een goede ontwikkeling.

De Raad meent echter dat een overheid moet voorstaan dat er sprake is van consistentie in de controle en handhaving, en geen willekeurig optreden waarbij bijvoorbeeld bepaalde bedrijven ‘boven de wet’ lijken te staan.

Organisatie

III.7 Ketenaanpak

Organisatie				
		Inspecties Raad		Effectiviteit
7.	<i>ketenaanpak</i>			

Alle respondenten zijn het er in de onderzoeken over eens: met een sterke ketensamenwerking is veel mogelijk. Tegelijkertijd constateren respondenten dat het in de praktijk juist aan ketensamenwerking ontbreekt. Instanties zijn veelal naar binnen gekeerd en werken 'op eilandjes'. Hetzelfde geldt voor de departementen.

Overlegfora

Toch zijn er binnen de keten wel initiatieven tot samenwerking. Deze komen tot uiting in diverse platforms of overlegfora. Sommige van deze platforms zijn succesvol. Andere stranden zonder resultaat. De meeste platforms zijn kwetsbaar vanwege onvoldoende ontwikkeling of beschikbaarheid van deelnemers. Door gebrek aan ontwikkeling verslapt echter de aandacht en blijven de aandachtspunten liggen. Ook 'ontspoot' een platform soms door het vertrek van een van de deelnemers, bijvoorbeeld de wisselende officieren van justitie, of ligt een platform gedurende langere tijd stil. Het Jeugd Casusoverleg heeft bijvoorbeeld vaak stilgelegen en het vertrek van de Jeugdofficier in 2016 bevordert de weder-)opstart daarvan niet. Veelal echter komt de ketenaanpak in de uitvoering moeilijk van de grond, doordat organisaties teveel in hun eigen (oude) werkpatroon blijven steken en op 'eilandjes blijven werken'. Overigens is dit geen specifiek Sint Maartens probleem. Wel maakt de kleinschaligheid en zeer beperkte capaciteit van het eiland juist die samenwerking binnen de keten onontbeerlijk om effect te bereiken en te behouden.

Informatiedeling

Een belangrijk onderdeel van ketensamenwerking is het delen of overdragen van informatie. In diverse onderzoeken constateerde de Raad dat daarbij knelpunten liggen. Daarvoor zijn diverse oorzaken aan te wijzen: afwezigheid van werkprocessen of sturing, onvoldoende kennis van informatie, een lange tijd tussen het opvragen en voorzien van informatie, continue wisselingen van de wacht, gebrek aan communicatie en gebrek aan vertrouwen.

Jeugdreclassering

Op het gebied van jeugdreclassering zijn in zijn algemeenheid belangrijke stappen gezet. Na een kritisch rapport van de Raad in 2012, zijn de conclusies bij de review van het rapport ervan in 2015 positief. Ook daar is ketensamenwerking tussen in eerste instantie de Voogdijraad, SJIB en het OM de sleutel voor succes geweest. Als prijzenswaardig voorbeeld daarvan benoemt de Raad de totstandbrenging van het *Miss Lalie Center*: een opvoedgesticht / jeugdgevangenis die door intensieve samenwerking tussen die instanties en het Ministerie van Justitie geresulteerd heeft in een instelling voor strafrechtelijk veroordeelde jongeren en

minderjarigen die op civiele titel uit huis geplaatst worden. Deze successen tonen aan dat er ook op andere terreinen in potentieel veel mogelijk is door samen te werken.

Samenwerken en gedeelde verantwoordelijkheden

Om samenwerking structureel op gang te krijgen, is nodig dat organisaties en departementen op alle niveaus 'ontschotten', gaan samenwerken en verantwoordelijkheid (durven te) (ver-)delen. In de onderzoeken van Raad kwam reeds naar voren dat de Ministeries van OCJS en VSA veel gedeelde verantwoordelijkheden dragen, ook met het ministerie van Justitie. De onder beide departementen vallende diensten kunnen bovendien een goede signaleringsfunctie innemen binnen diverse deelgebieden, waaronder (preventie van) jeugdcriminaliteit, psychiatrische en verslavingsproblematiek, sociale omstandigheden en opvang.

Tot op heden wordt daarmee nog niet veel samengewerkt. In veel gevallen wordt de verantwoordelijkheid bij Justitie gelegd, omdat de knelpunten waar het om gaat een (strafrechtelijke) justitiële kant hebben. Volgens de Raad is dat een misvatting. Niets belet de ministeries en daaronder ressorterende dienst om de (departementaal overschrijdende) kwesties gezamenlijk op- en aan te pakken. Dat zou ook zo moeten zijn.

De Raad is een sterke voorstander van een ketenaanpak en meent dat dit de rechtshandhaving in zijn geheel ten voordele zal zijn.

III.8 Werkprocessen

Organisatie						
		Inspecties Raad			Efficiency	
8.	werkprocessen					

Vanuit het oogpunt van beheer is het hebben en hanteren van efficiënte werkprocessen een belangrijk onderdeel voor de organisatie. Bij de onderzoeken komt doorgaans naar voren dat organisaties werkprocessen niet vastleggen. Bij de meeste organisaties bestaan wel werkprocessen, maar uit de onderzoeken blijkt dat niet iedereen daarmee bekend is en derhalve ook niet daarmee werkt. Daarnaast zijn deze 'werkprocessen' aan veranderingen onderhevig door 'eigen werkpatronen' van medewerkers die een zelfstandige invulling geven aan hun taak. Werkprocessen veranderen daarmee zonder dat de organisatie er als geheel bij betrokken is. Het voorgaande lijkt een praktijk die is ingebed in de organisaties in de keten. De gevolgen ervan zijn dat de organisaties een grote kans lopen niet efficiënt te werken. In de praktijk is dat dan ook de ervaring van de medewerkers. Processen verlopen onnodig traag, doordat medewerkers niet precies weten wat (of) er (iets) van hen verwacht wordt, hoe zij moeten handelen of wat de volgende stap in een proces is.

Een ander gevolg is dat er informatie blijft liggen, verloren gaat of kwijt is. In voorbeelden wordt genoemd documenten die al tijden zoek lijken te zijn, 'gewoon' bij iemand op een stapel lagen. Een document-volg-systeem kan daarbij behulpzaam zijn, maar dat kwam de Raad nog niet tegen in de onderzoeken. Binnen de opsporing komt het geregeld voor dat de ene afdeling over informatie beschikt die de andere afdeling nodig heeft, maar zij het niet van elkaar weten

of niet op eigen initiatief delen. Gevolg is dan dat hetzij de informatie nogmaals wordt opgehaald, hetgeen zeer inefficiënt is - dan wel een opsporingszaak wordt vertraagd of gestaakt vanwege het ontbreken van informatie. Door het oprichten van de Info Unit bij het KPSM is het inmiddels wel zo dat als informatie eenmaal bij die Unit is gebracht, die voor de gehele organisatie is op te vragen. Het is daarvoor dan wel noodzakelijk dat informatie daadwerkelijk bij de Info Unit belandt en de Info Unit over moderne systemen beschikt om haar werk ook zo efficiënt mogelijk uit te kunnen voeren.

In het opzetten van werkprocessen tussen organisaties is ook nog aan terrein te winnen. Zo loopt de overdracht van dossiers niet altijd goed. Als voorbeelden zijn te noemen de rapportages van de Voogdijraad die niet in dossiers belanden, of vonnissen die niet bij de SJIB terecht komen. Gevolg voor de rechtsgang is bijvoorbeeld dat personen van de 'justitiële radar' verdwijnen.

Bij het OM, de Voogdijraad en de SJIB zijn de werkprocessen de laatste tijd aanmerkelijk verbeterd. De Voogdijraad en SJIB hebben een automatiseringsslag gemaakt.

Het aanstellen van een werkprocesmanager en de ingebruikname van een volledig vernieuwd systeem PRIEM 2.0 bij het OM is een grote stap voorwaarts geweest. Het OM heeft zich daarnaast sterk gericht op de ondersteuning binnen de organisatie, hetgeen zijn vruchten lijkt af te werpen. Waar Officieren voorheen zelf veel ondersteunende en administratieve werkzaamheden moesten doen, krijgen zij nu meer hun handen vrij voor de opsporing en vervolging, de kerntaken waarvoor zij zijn aangesteld. Dat geeft aan dat een verbeterd werkproces een efficiëntere bedrijfsvoering tot effect heeft en capaciteit creëert.

Efficiënte werkprocessen zijn een onmisbaar onderdeel voor het dagelijks functioneren van de organisaties. Voor een integrale samenwerking binnen de keten zijn werkprocessen eveneens een basisvoorwaarde.

III.9 Informatiepositie

Organisatie					
		Inspecties Raad		Effectiviteit	Efficiency
9.	<i>informatiepositie</i>				

De Raad is positief over de stappen die in de afgelopen jaren zijn gezet om de informatiepositie te verbeteren. Aandacht gaat daarbij vooral uit naar de Info Unit bij het KPSM.

Uit de verschillende onderzoeken blijkt echter dat de informatiepositie nog steeds voor sterke verbetering vatbaar is.

Er zijn drie factoren waaraan hard gewerkt zal moeten worden.

- *Informatie discipline:* Binnen de gelederen van met name het Korps ligt de discipline laag om informatie vast te leggen. Sommige respondenten zijn zich daarvan ook (zelf) bewust. Het gaat er om dat agenten wel kennis van feiten hebben, maar deze niet consequent vastleggen of verwerken. Daarnaast wordt informatie die voor een onderzoek niet van belang is (restinformatie), niet structureel bijgehouden. Bij de Landsrecherche speelt het voorgaande ook, maar in mindere mate. Volgens de leiding en ketenpartners (met name OM en RST) is de opsporing zeker gebaat bij het structureel vastleggen van (rest-)informatie. Op een klein eiland als St. Maarten kan een stukje informatie snel waardevol zijn vanwege de (soms korte) relaties tussen feiten of personen. Meer en betere informatie resulteert in een betere opsporing. De leden van het Korps dienen zich meer bewust te zijn van het belang van informatie, en zich te richten op de ontwikkeling van de discipline om die consequent vast te leggen.

- *Informatiedeling:* Het niet delen van informatie wordt door velen ervaren als een groot knelpunt binnen de opsporing. Ook hier speelt het bewustzijn over het belang van delen van informatie een rol. Een meer beperkende factor is echter het ontbreken van (toe-)vertrouwen. Dat laatste is overigens niet alleen een knelpunt op St. Maarten waar het gaat om delen van informatie tussen opsporingsdiensten. Informatie van andere niet-justitiële diensten zoals Burgerzaken en Voertuigen Inspectie kent op St. Maarten ook beperkingen. De opsporing heeft geen directe toegang tot de persoonsregistraties of kentekenbestanden. Er wordt nog gewerkt met schriftelijke verzoeken aan Burgerzaken en verouderde databankbestanden. Daardoor is het beschikbaar krijgen van de juiste informatie een tijdrovend proces. Ook zijn er opsporingsrisico's wanneer informatie moet worden opgevraagd. Wanneer een bepaalde persoonslijst door de politie wordt opgevraagd bij Burgerzaken, wordt het onderzoek reeds blootgesteld aan ondermijning omdat men bij Burgerzaken vervolgens op de hoogte is van een mogelijk onderzoek tegen een bepaald persoon. Vanwege de kleine omvang van de maatschappij, wordt dat risico als hoog ervaren. Geautomatiseerde en geautoriseerde toegang biedt hier een (eenvoudige) oplossing.

- *Informatie systeem:* Binnen de opsporingsinstanties, realiseert men zich dat Sint Marten kampt met gedateerde systemen, die niet toereikend zijn voor de moderne opsporing. Het zoeken, selecteren en delen van informatie gaat nog handmatig. Het huidige systeem van KPSM – dat momenteel niet eens toegankelijk is - heeft geen rechemodule. Dat alles levert behoorlijke beperkingen op voor de opsporing. Het kost veel tijd en er moet continue met prioriteiten worden gewerkt, de vraag is vele malen groter dan de capaciteit kan bieden. De beschikbaarheid van een geautomatiseerd systeem voor informatiebeheer en –deling kent heel veel voordelen. Met het juiste systeem kan informatie sneller worden opgevraagd en/of verwerkt. Een centraal beheerde databank maakt deling van informatie veel eenvoudiger. Bijkomend voordeel daarvan is tevens dat een databank een barrière wegneemt om informatie te delen, doordat die reeds beschikbaar is en niet meer actief gedeeld hoeft te worden.

Bijgevolg versterking van de voorgaande factoren, zal de rechtshandhaving effectiever verlopen. Met een geschikt systeem kan veel tijd gewonnen worden. Ook verloopt de benutting van de beschikbare capaciteit efficiënter.

Op de factoren discipline en delen, is met name een verandering in de mentaliteit nodig. In financieel opzicht is de totale investering die benodigd is relatief gering. Zeker wanneer het wordt afgezet tegen wat een geschikt informatiesysteem kan opleveren.

Een verhoogde inzet op de informatiepositie, zal de rechtshandhaving naar het oordeel van velen, waaronder de Raad, versterken.

III.10 Bedrijfsprocessen en toegang systemen

Organisatie							
		Inspecties Raad		Effectiviteit		Efficiency	
10.	bedrijfsprocessen en toegang systemen						

De Raad heeft de indruk dat de meeste organisaties meer aandacht besteden aan bedrijfsprocessen dan voorheen. Met name bij het OM (PRIEM), de SJIB en de Voogdijraad wordt eraan gewerkt. Vanuit de overheid werd het JIS-project gelanceerd (Justitieel Informatie Systeem). Bij de instanties (Gevangenis, Voogdijraad en SJIB) die in het geheel geen bedrijfsprocessen en registratiesysteem hadden, werd daarin met JIS voorzien. Momenteel ligt het project stil omdat de rekeningen voor het systeem niet worden betaald.

Het OM, de Landsrecherche en het KPSM zijn geen actieve partij bij JIS, maar zouden wel toegang hebben tot de databank.

Het KPSM werkt met ACTPOL. Het systeem is relatief gezien duur. Ook van het systeem ACT worden de rekeningen niet betaald, waardoor het Korps is afgesloten van ACTPOL. Daarnaast is er geen toegang tot het grensbewakingssysteem ACTBMS en geen toegang is tot ACTFMS voor toelating en verblijf. Momenteel wordt er eenvoudigweg gewerkt met 'Windows-mappen' en 'Word-bestanden'.

Alhoewel de Landsrecherche over zou stappen op het werken met SUMM-IT, werkt het momenteel ook nog steeds met 'Word'.

Het OM werkt zoals gezegd sinds vorig jaar met PRIEM 2.0. Dat is een grote verbetering en die wordt als zodanig ook ervaren.

De Raad merkte in zijn rapporten meermalen op dat het blijvend investeren in systemen een noodzaak is. Momenteel loopt Sint Maarten achter bij de stand der techniek. Doordat niet geïnvesteerd wordt in ontwikkeling zal die achterstand alleen maar groter worden. De ambitie om informatie-gestuurd te werken komt daardoor ook steeds verder in het gedrang.

De afsluiting van meerdere systemen vanwege het niet betalen van de rekeningen is een dieptepunt in de ontwikkeling. De overheid moet zich afvragen of deze problematiek nog wel serieus genomen wordt?

Tenslotte beschikte Sint Maarten over de mogelijkheid van elektronisch toezicht middels enkelbanden met GPS. Deze werden gebruikt voor en door (jeugd-)reclassering,

inverzekeringstellingen en verlof uit de gevangenis. Vanwege problemen met de leverancier zijn de enkelbanden niet meer operationeel en dat beperkt en belemmert de mogelijkheid tot resocialiserende activiteiten en de monitoring daarvan en zet de beschikbare detentiec capaciteit onder druk. Ook zijn er veiligheidsrisico's aan verbonden, nu er geen toezicht is op de bewegingen van de betreffende persoon. Er zijn plannen om een nieuwe aanbesteding uit te schrijven, maar dat is nog niet gebeurd. De Raad dringt de Minister van Justitie erop aan om vaart te maken met de herinvoering van het elektronisch toezicht.

De verschillende justitiële organisaties hebben aandacht voor de noodzaak van moderne bedrijfsprocessen en registratiesystemen. De aandacht stagneert in de besluitvorming en/of uitvoering, de aanschaf en ingebruikname. De Raad constateert dat niet altijd financiële beperkingen ten grondslag liggen aan deze stagnatie.

III.11 Financieel beheer en mandaat

Organisatie							
		Inspecties Raad		Effectiviteit		Efficiency	
11.	<i>financieel beheer en mandaat</i>						

Op het terrein van financieel beheer valt terrein te winnen op met name twee vlakken: meerjarenplanning en mandaatregelingen.

Onder paragraaf III.2 werd het gebrek aan beleid reeds als knelpunt aangehaald. Zonder beleid is een goede financiële planning en een goed overzicht van de benodigde financiën niet mogelijk. Daaraan ontbreekt het dan ook. Met veel uitgaven van een organisatie wordt onvoldoende rekening gehouden in de planning / budgettering. In andere gevallen worden zaken vergeten. In voorkomende gevallen wordt bijvoorbeeld wel rekening gehouden met aanschaf of bouw, maar niet met continue verplichtingen of onderhoud. De continuïteit van lopende projecten is daardoor in gevaar. In sommige gevallen ligt ontwikkeling stil.

Van meerjarenplanning is in zekere zin wel sprake nu aan de meeste organisaties is verzocht om een meerjarenbegroting in te dienen. De vraag is echter of deze recht doen aan de realiteitsbehoefte, in afwezigheid van onder meer een up-to-date criminaliteitsbeeld en van beleid. In het algemeen is de discipline binnen het financieel beheer voor sterke verbetering vatbaar.

Daarnaast speelt de afwezigheid van een financieel mandaat ook parten. Doordat zo goed als alle besluiten onderhevig zijn aan goedkeuring van de Minister van Justitie en vervolgens via Financiën moeten worden afgehandeld, loopt men onevenredig veel vertraging op. Soms lopen hele onderzoeken stuk op de vertraging of belanden deze op de plank. Het KPSM, de Landsrecherche en het OM spreken bovendien van de onwenselijkheid tot het noodgedwongen moeten delen van onderzoeksinformatie om bijvoorbeeld een reisbiljet geregeld te krijgen. Daarmee worden lopende onderzoeken blootgesteld aan (veiligheids-)risico's. Ook zijn degenen die de benodigde uitgaven autoriseren vaak

onvoldoende bekend met de behoeften voor een goede taakuitvoering en zien daarmee de urgentie van de betaling van bepaalde zaken onvoldoende in.

De organisaties beschikken wel over een kleine kas, waarmee kleine uitgaven kunnen worden gedaan voor eenvoudige bevoorrading. Doorgaans wordt deze kas als te beperkt ervaren. Voorbeelden dat kantoorbenodigdheden of sanitaire middelen niet konden worden bekostigd zijn geen uitzondering. Alles pleit ervoor om na te denken over een werkbaar efficiënte constructie voor wat betreft financieel beheer, zo mogelijk met een mandaatregeling.

Binnen de keten is wel visie op ontwikkeling. In de jaarplannen is dat veelvuldig terug te lezen. In tegenstelling tot wat eerder onder V.3 (Informatiepositie) werd geconstateerd, komt de inzet op informatie en informatie-gestuurd optreden in alle jaarplannen en/of -verslagen terug. De daarmee gemoede investeringen komen echter niet terug in de financiële planning.

De Raad is van mening dat met een gedegen financieel beheer (planning) en organisatorisch mandaat veel kan worden verbeterd.

III.12 Service en Communicatie

Organisatie				
		Inspecties Raad		Effectiviteit
12.	service & communicatie			

Vanuit de gehele overheid is meer aandacht voor service waar te nemen door onder meer voorlichting aan de burgers en ook training van personeel op dat gebied. Zo ook binnen de justitiële keten.

De Raad ziet met name de mate van communicatie met de burger via media toenemen vanuit het OM en het Korps, hetgeen als positieve ontwikkeling gezien moet worden op het gebied van voorlichting, verantwoording en transparantie. Het OM houdt daarnaast maandelijks een ‘inloop spreekuur’ voor burgers met vragen. Dat wordt goed bezocht.

Contact en communicatie richting de burger heeft een goede uitwerking op de beeldvorming. Waar het OM tot enige jaren terug nog een ‘glazen huis’ werd genoemd, is de huidige graad van transparantie hoog. Ook het Korps ziet het belang van een goede communicatie naar de burger en maakt meer gebruik van externe communicatie.

De directe communicatie van overheid naar burger kan verbeterd worden. Met name op het gebied van regelgeving is er een brede behoefte aan vertaling (van de kern) van de regelgeving uit het Nederlands naar het Engels en Spaans.

Service en communicatie leiden tot verbeteringen op het gebied van verantwoording, transparantie en voorlichting.

III.13 Jaarplannen en jaarverslagen

Organisatie						
		Inspecties Raad		Effectiviteit		Efficiency
13.	jaarplannen en jaarverslagen					

Het maken van jaarplannen en jaarverslagen is een basis voor een organisatie en ‘checks and balances’. Daarnaast is het ook een graadmeter voor de prestaties van organisaties. Het valt de Raad op dat op St. Maarten geen algemene discipline bestaat voor het opstellen van deze producten. Sommige instanties produceren zowel jaarverslagen als -plannen, andere alleen plannen of juist alleen verslagen. Daarnaast constateert de Raad dat in een jaarverslag niet consequent wordt vergeleken met het jaarplan, zonder dat daarvoor een uitleg wordt gegeven. Dit heeft tot gevolg dat prestaties van organisaties onvoldoende inzichtelijk worden gemaakt en dat van gestelde doelen niet kan worden bepaald of zij zijn behaald.

In zijn algemeenheid is uit de jaarplannen af te leiden dat binnen de rechtshandhaving slechts kleine stappen worden gezet. Naast vooruitgang die wordt geboekt, wordt helaas ook achteruitgang geconstateerd. Jaarplannen van opeenvolgende jaren bevatten veelal dezelfde informatie. Zo wordt in de plannen van de politie, Kustwacht en het OM jaarlijks gewezen op het belang van informatie-gestuurd optreden en de ontwikkeling daarvan. Het terugkerend element geeft aan dat er wel de intentie is, maar kennelijk niet wordt vertaald in daadwerkelijke uitvoering. Veelal ligt de oorzaak in de beperkte beschikbaarheid van middelen, personeel en gebrek aan samenwerking. Ondanks de visie op ontwikkeling, worden geen daden bij het woord gevoegd.

Vanuit de bestuurlijke overheid zou er meer binding met deze planning moeten zijn. Organisaties moeten in staat worden gesteld om de - goedgekeurde - jaarplannen tot uitvoering te brengen. Ook zou de overheid een jaarverslag moeten eisen zodat verantwoording kan worden afgelegd door de verschillende organisaties.

Uitgaande van de norm van transparantie is de Raad is van mening dat jaarplannen en -verslagen in het beheer van de keten als geheel een belangrijke rol (kunnen) spelen. Nu de bestuurlijke overheid verantwoordelijk is voor de budgetten is het ook van belang dat deze betrokken is. Tenslotte creëert een dergelijke werkwijze ook het inzet en betrokkenheid van de diverse stakeholders die bij het proces van de uitvoering betrokken zijn.

Het consciëntieus werken met jaarplannen en jaarverslagen is een basis voor een organisatie, de ‘checks and balances’ en verantwoording.

Personele middelen

III.14 Inrichtingsplannen en functiehuis

Personele middelen					
		Inspecties Raad	Rechtsstatelijk-		

			heid	Effectiviteit		Efficiency	
14.	<i>financieel beheer en mandaat</i>						

Sinds de transitie in oktober 2010 functioneert een deel van de rechtshandavingsketen in een vacuüm tussen een sterk verouderde geformaliseerde setting. De noodzakelijke nieuwe setting is nog (steeds) niet geformaliseerd. Daarvan zijn twee organisaties een schrijnend voorbeeld: het KPSM en de Pointe Blanche gevangenis. Bij deze organisaties zijn noch het inrichtingsplan, noch het functiehuis en functiewaardering vastgesteld. Dit leidt tot knelpunten van uiteenlopende aard. Onder III.1 werd dit reeds benoemd. De Raad herhaalt in eerste instantie de onvrede van het personeel. Zij zijn het die al meer dan zes jaar wachten op een plaatsing en bijbehorende beloning voor het werk waar zij zich al jaren aan wijden.

Daarnaast zijn er echter talloze gevolgen voor uitvoering. Doordat medewerkers niet formeel geplaatst zijn in nieuwe functies, kunnen zij ook niet doorstromen. Daarmee vormt de organisatie stuwmeren aan personeel, dat geen of beperkt perspectief heeft op doorgroei. Dat heeft vervolgens weer uitwerking op de werving. Tot slot kunnen belangrijke functies niet worden ingevuld. Kortom, deze situatie is van algehele invloed op de ontwikkeling van het Korps. Het Korps dat niet alleen zelf juist graag wil ontwikkelen, maar ook daarvan ook de absolute noodzaak inziet. Het ontbreken van de formele inrichting en functiehuis vormt tenslotte ook een budgettair probleem. Er worden te weinig middelen vrijgemaakt en jaarlijks worden de betalingsachterstanden groter. Hoe langer de overheid hiermee wacht, des te groter het gat dat in de landsbegroting zal worden geslagen bij vaststelling. Ook dat zal weer uitwerking hebben op de ontwikkeling van de organisaties. Ook hier is sprake van een vicieuze cirkel.

In de Staat over 2015 uitte de Raad reeds het standpunt dat niet tot in lengte van dagen kan worden terugverwezen naar de transitie-problemen als oorzaak van het niet kunnen oprichten van alle nodige aspecten van 'het nieuwe land'. Nu - anno 2017 - dergelijke basale elementen nog steeds niet van de grond zijn gekomen en continu worden uitgesteld, bekruipt velen het gevoel dat deze zaken niet meer serieus worden genomen en de bestuurlijke prioriteiten kennelijk niet bij de rechtshandhaving liggen. De criminaliteit in St. Maarten wint aan terrein en is aan het verharden. Deze omstandigheden bieden geen ruimte voor stagnatie en leggen een dwingende noodzaak op de overheid en uitvoerende diensten tot het maken van stappen voorwaarts, in plaats van achterwaarts: "Stilstand is achteruitgang".

Ruim zes jaar na de transitie is het niet meer houdbaar dat het inrichtingsplan, noch het functiehuis en functiewaardering voor het KPSM en de gevangenis niet zijn vastgesteld en in werking zijn getreden.

III.15 Capaciteit

<i>Personele middelen</i>					
		Inspecties Raad	Rechtsstatelijkheid	Effectiviteit	Efficiency

15.	capaciteit							

In nagenoeg elk onderzoek van de Raad komt het gebrek aan capaciteit naar voren. De Raad maakt een onderscheid tussen kwantitatieve en kwalitatieve capaciteit.

Voor wat betreft de kwantitatieve capaciteit kan worden vastgesteld dat het gebrek eraan voorop staat voor zowel het KPSM, het MLC als het Openbaar Ministerie. De organisaties zijn onderbezet en / of beneden-formatief peil. De formatieplannen van het KPSM dateren nog uit 2010 en is nog steeds niet ingevuld conform de zelf opgelegde norm van 75%. De formatie van het OM is bijgesteld, waarbij het aantal officieren van vijf naar vier is teruggebracht. Wel is daar meer ondersteunende en administratieve armslag gewonnen. Het MLC heeft formeel geen formatie.

Het tekort aan capaciteit wordt versterkt doordat een deel van de organisaties wordt belast met oneigenlijke taken. Het ontbreekt bij het Korps ook aan de mogelijkheden om bepaalde kwalitatieve functies in te vullen. Tevens staat de capaciteit onder druk wegens de afwezigheid van beleid, voorzieningen en geschikte (toegang tot) systemen. Deze structurele onderbezetting gecombineerd met uitbreiding van het aantal taken leidt ertoe dat de politie aan heel veel zaken simpelweg niet toekomt.

Voor het OM geldt m.m. hetzelfde. Met de huidige bezetting moet er al een (zeer) selectieve prioritering plaatsvinden bij de behandeling van zaken. Zelfs al zou het OM structureel versterkt worden om het aanbod aan zaken te verwerken, dan staat de rechtshandhaving nog steeds bloot aan het capaciteitstekort vanuit de opsporing zelf (zie hiervoor KPSM). De Raad wijst er ook op dat bij een toereikende bezetting, de rechtsgang en rechtspraak verder onder druk zal komen te staan vanwege de capaciteit van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Onvoldoende capaciteit is derhalve een knelpunt met directe doorwerking in de keten.

Voor wat betreft het MLC heeft de kwantitatieve onderbezetting directe gevolgen voor de dagelijkse gang van zaken en het aantal jongens dat gehuisvest kan worden in de instelling. Het kwalitatieve capaciteitsvraagstuk kent twee zijden: opleiding en beschikbaarheid. Bij de aanwezige capaciteit ontbreekt het geregeld aan bepaalde vaardigheden. Daarin kan echter wel worden voorzien middels opleiding, die vaak wordt beloofd maar niet wordt gegeven.

Voor een aantal sleutelfuncties is het op St. Maarten heel moeilijk, zo niet onmogelijk om personeel te werven: voor de invulling van functies zijn er te weinig bereidwillige en/of geschikte kandidaten om de vacatures te kunnen vervullen. De kwaliteit vormt daarmee een zeer kwetsbaar knelpunt binnen de uitvoering. De continuïteit is daarmee niet gewaarborgd.

Het kwantitatieve capaciteitsvraagstuk kan zoals gezegd deels het hoofd worden geboden door de politie te ontlasten. Daarmee wijst de Raad op de mogelijkheden van preventie en het beschikbaar maken van voorzieningen. De Raad concludeerde dat de verantwoordelijkheden voor preventie-activiteiten en voorzieningen het domein van justitie (ver) ontstijgen.

Het capaciteitsprobleem is voor het overige niet anders op te lossen dan door te investeren in de werving van personeel en het doorvoeren van automatiseringsprocessen. Veel werk kan

uit handen genomen worden, wanneer de juiste systemen in gebruik worden genomen. Zonder financiële ruimte, zal de problematiek volgens velen van blijvende en nijpende aard zijn.

Bij het capaciteitsprobleem in de gevangenis spelen nog andere factoren een rol. De gevangenis beschikt op papier over een boven-formatief personeelsbestand. Echter vanwege een zeer hoog percentage arbeidsverzuim is de instelling niet in staat om te voorzien in de basiswerkzaamheden. Daarnaast is de managementlaag en het middenkader niet voldoende ingevuld. Het capaciteitsprobleem en de uitwerking op de taakuitvoering, liggen daar dus anders.

In zijn algemeenheid kan worden gezegd dat de minimale capaciteit op Sint Maarten (lang) niet worden behaald en de verantwoordelijkheden niet evenredig worden verdeeld over de departementen. De Raad constateert daarmee dat het land zich ook hier aan de basis in een achterstandspositie bevindt. Oplossingen hiervoor dienen gevonden te worden in een integrale aanpak vanuit de overheid en met (forse) investeringen.

III.16 Personeelsbeleid

Personele middelen							
		Inspecties Raad	Rechtsstatelijkheid	Effectiviteit	Efficiency		
16.	personeelsbeleid						

Het personeelsbeleid binnen de justitiële keten is zeer gebrekkig. Bij het KPSM zijn met name de gevolgen merkbaar in de bezoldiging en problemen met doorgroei. Anders dan het Plan van Aanpak uit 2010 respectievelijk 2011, is er geen scenario dat voorziet in een (realistische) groei van het Korps naar de benodigde capaciteit. Voor wat betreft de gevangenis ligt de problematiek zoals gezegd niet zozeer in de formatie, maar in het verzuim. Het verzuim kent diverse achtergronden, met twee voorname factoren: werkgerelateerde arbeidsongeschiktheid en integriteitsschendingen (ambtsverzuim). Het verzuim wordt echter nauwelijks aangepakt.

Alle organisaties beklagen zich over de vertragingen bij personeelsbesluiten. Voor elk besluit is een handtekening van de minister van Justitie nodig, terwijl het zeer goed mogelijk is om met mandaten op het gebied van personeelsmanagement te werken.

Bij het vervullen van een functie door een nieuw persoon, is vaak sprake van een gebrekkige dossieroverdracht. Met name bij het OM (en het Gerecht) is dat zichtbaar. Daar wordt veel gewerkt met tijdelijk uitgezonden personeel uit Nederland. Geregeld (doorgaans) komt een opvolgend officier of rechter pas aan, nadat degene die wordt opgevolgd al vertrokken is. Zaken blijven daardoor onder meer bij het OM lang liggen.

Aanpak verzuim

In zijn algemeenheid wordt verzuim mondjesmaat aangepakt. De Raad heeft veel indicaties ontvangen dat in veel gevallen het verzuim niet terecht is, maar toch (impliciet) wordt getolereerd. Er is amper dossiervorming. De gevallen die wel worden aangepakt, verlopen zeer traag. Ontslagprocedures van twee jaar of langer zijn geen uitzondering. In het licht van de problematiek rond capaciteit is dat moeilijk te volgen. Er ligt hier een duidelijke mogelijkheid tot verbetering.

Werving

In zijn algemeenheid is het personeelsbeleid van het land erop gericht dat bij voorkeur inwoners of personen met Caribische achtergrond worden geworven. Ondanks dat dat niet altijd mogelijk is, probeert de overheid toch te werven onder aanbieding van om- of bijscholing. Vervolgens wordt verzuimd om dat scholingstraject aan te bieden. De gevolgen daarvan zijn merkbaar in ontevredenheid van het personeel en disfunctioneren van de organisatie. Voorts is al enige tijd een personeelsstop van kracht, wat ook een belemmering vormt voor de ontwikkeling van organisaties binnen de justitiële keten.

De Raad moedigt een gedegen en consistent personeelsbeleid ten zeerste aan. Het is een van onderdelen waarmee ‘quick wins’ geboekt kunnen worden op het gebied van meerdere knelpunten zoals verzuim, overdracht, werving en behoud.

III.17 Opleidingen

Personele middelen					
		Inspecties Raad		Effectiviteit	Efficiency
17.	opleidingen				

Eerder werd onder andere de samenhang tussen het gebrek aan kwalitatieve capaciteit en opleidingen genoemd. In de onderzoeken komt naar voren dat er structureel te weinig aandacht aan opleiding wordt besteed. Er worden personen in functies geplaatst die daarvoor niet of onvoldoende zijn opgeleid. In de meeste gevallen kan die persoon wel geschikt worden voor de functie, mits de juiste opleiding of training wordt gegeven. Respondenten geven aan dat zij veelal ‘on the job’ getraind worden, of zichzelf proberen wegwijs te maken. Daarbij ervaren zij zelf het gebrek aan beeldvorming en kennis.

Binnen de meeste organisaties is er bij het personeel een brede behoefte aan ontwikkeling middels opleidingen. Een deel van hen ziet het als noodzaak voor goed functioneren in de basis. De Raad constateert in meerdere rapporten dat het aanbod niet of onvoldoende voldoet aan de behoefte.

Ten slotte verwijst de Raad andermaal naar het ontbreken van de vereiste basis politieopleiding en post-initiële opleidingen. In 2017 voert de Raad een reviewonderzoek uit op het politieonderwijs. De signalen die zijn ontvangen ten aanzien van de basispolitieopleiding stemmen tot optimisme. Met het op- en inrichten van een volwaardige

basispolitieopleiding heeft Sint Maarten dan een belangrijke stap in de ontwikkeling gezet. Nu moet worden gewerkt aan een structurele en formele inbedding daarvan.

Permanente opleiding van personeel vindt onvoldoende plaats binnen de verschillende organisaties.

IV. Slotwoord

Met deze Staat van de rechtshandhaving heeft de Raad een getracht een overkoepelend beeld neer te zetten van de stand van zaken in Sint Maarten. De Raad is daarbij kritisch, maar ook realistisch geweest.

Na het lezen van de beoordelingen in dit stuk, heeft een deel van de lezers mogelijk de indruk gekregen dat de rechtshandhaving gebukt gaat onder disfunctioneren. Op dat punt hoort nuancering. Zoals gezegd treft de Raad over het algemeen grote betrokkenheid aan bij de organisaties en diens medewerkers. De (soms) kleine stappen die worden gezet, getuigen ook van een goede drijfveer om de rechtshandhaving te laten functioneren en te verbeteren. Dat stemt op zichzelf reeds tot optimisme. Met deze Staat probeert de Raad bij te dragen aan de bewustwording en de noodzaak tot verbeteringen.

In de Staat is diverse malen genoemd dat integrale samenwerking in de handhavingsketen van groot belang is. Daarnaast werd geconstateerd dat er sprake is van een permanente disbalans. Eén verandering heeft vaak direct gevolgen hebben voor de rest van de keten en voor de rechtshandhaving. Benadrukt dient te worden dat de verantwoordelijkheid voor de rechtshandhaving niet alleen bij Justitie ligt. De overheid als geheel heeft een verantwoordelijkheid voor het functioneren en garanderen. Uiteindelijk spelen ook private partners en de maatschappij als geheel een rol. De rechtshandhaving is derhalve voor en door iedereen.

De Raad neemt zich voor het normatief kader verder te ontwikkelen in de richting van een gewogen, duurzaam en werkbaar toetsingskader. In de nabije toekomst wordt het aan de hand van het toetsingskader mogelijk de verantwoordelijkheid van iedere actor in de keten te onderwerpen aan meerjarige monitoring. Daarmee wordt de continuïteit van het verbeteringsproces verzekerd, en wordt tevens voor alle actoren transparant welke voortgang is geboekt en welke inspanningen nog moeten worden gepleegd om de rechtsstatelijkheid, effectiviteit en efficiency te waarborgen. Begrip, draagvlak en eigenaarschap zijn voorwaarden voor het laten welslagen van dit doorlopende proces van verbetering.

De Raad voor de rechtshandhaving,

mr. T.P.L. Bot, voorzitter
mr. F.E. Richards
mr. G.H.E. Camelia

BIJLAGE

		verantwoordelijkheid		
factoren		bestuurlijk	gedeeld	organisatorisch
Algemeen				
1.	wettelijk kader	x		
2.	beleid	x	x	x
3.	voorzieningen	x	x	
Veiligheid, criminaliteit en preventie				
4.	statistieken / cijfers / beeld	x	x	x
5.	preventieactiviteiten	x	x	x
6.	handhaving / compliance	x	x	x
Organisatie				
7.	ketenaanpak	x	x	x
8.	werkprocessen		x	x
9.	informatie	x	x	x
10.	bedrijfsprocessensysteem / toegang systemen	x	x	x

11.	<i>financieel beheer/meerjarenbegroting/financieel mandaat</i>	x	x	x
12.	<i>jaarplannen en jaarverslagen</i>		x	x
13.	<i>service en communicatie</i>	x	x	x
Personele middelen				
14.	<i>inrichtingsplan, functiehuis</i>	x	x	
15.	<i>capaciteit</i>	x	x	x
16.	<i>personeelsbeleid</i>	x	x	x
17.	<i>opleiding/professionalisering</i>	x	x	x

onderzoek	jaar	knelpunt	gevolgen	norm
1. wettelijk kader				
Recherche-proces	2012	Inrichtingsplan, functiehuis, functiewaardering en plaatsingsplan	Uitvoering Plan van Aanpak stagneert; ontevredenheid en onrust binnen Korps; werving, plaatsing en benoeming niet mogelijk.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
Volwassenen-reclassering	2013	Geen geformaliseerde relatie MvJ en SJIB	Geen formele structuur, geen vaste budgettering, ad hoc aanpak.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
		Dienst Justitiële Zorginstellingen sinds 2012 in oprichting	Geen formele structuur, geen vaste budgettering, geen functiehuis MLC.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Politieonderwijs	2013	Geen Basis Politieopleiding, geen opleidingsplan	Inzet BAVPOL, onvoldoende doorstroom en groei, geïmproviseerde training.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
		Competentie gerichte eindtermen in wetgeving / opleiding opnemen	Gelijkwaardige opleiding, betere samenwerking en uitwisseling (Rw Politie).	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
Politiegeweld	2014	Twee Onderlinge Regelingen nog niet omgezet in nationale wetgeving	Geen uniforme opleiding, training.	Rechtsstatelijkheid, Efficiency
		Kennis en vaardigheden BAVPOL	Punt van zorg; risico's bij	Rechtsstatelijkheid,

			toepassing geweld.	Effectiviteit
Veiligheid Detentiewezen	2014	Inrichtingsplan, Functiehuis ontbreken	Stagnatie en achteruitgang formatie t.o.v. Plan van Aanpak; personeel ontevreden; hoog arbeidsverzuim.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	Wetgeving incompleet en sterk verouderd	Onvoldoende waarborg voor doelgroep.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Beveiliging van gezagsdragers	2015	Slechts beperkte aanknopingspunten in wet	Geen duidelijke kaders -> beveiliging niet gewaarborgd.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
			Geen integraal stelsel beveiliging.	Rechtsstatelijkheid
Beheer van in beslag genomen goederen	2015	Wettelijke rol Griffier Gerecht als bewaarder is niet ingevuld	Geen verantwoordelijke aanspreekpunt en beheer.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Review Jeugdreclassering	2015	Dienst Justitiële Zorginstelling nog steeds in oprichting (sinds 2012)	Stagnatie in voortgang en ontwikkeling;	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
		Wettelijke positie van Voogdijraad (nog steeds) niet onder MvJ	Verkrijging van middelen, beleids- en juridische ondersteuning stroef.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Uitwisseling van politie- en justitiële gegevens	2015	Landsbesluiten en uitvoeringsregelgeving ontbreken	Onduidelijkheid bij informatiedeling; daardoor terughoudendheid; bureaucratische procedures; vertragingen in onderzoeken.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
Review (2012) Recherche-proces	2016	Het herziene (2012) inrichtingsplan, functiehuis en plaatsingsplan voor KPSM nog (steeds) niet vastgesteld	Geen inwerkingtreding rechtspositie; druk op capaciteit; toekomstige budgettekorten lopen op.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
		oponthoud Basis Politieopleiding	Geen doorgroei, ontwikkeling Korps stagneert.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Bewaken en beveiligen van personen en objecten	2016	afwezigheid wettelijk kader	Geen structurele aanpak; risico's veiligheid.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Handhaving Prostitutiebeleid	2016	Uitvoeringsregelgeving vergunningsvereiste o.g.v. WvSr ontbreekt	Onrechtmatige aanwezigheid bordelen.	Rechtsstatelijkheid

Nulmeting Miss Lalie Center	2016	Inrichtingsplan, Functieboek en Organisatiebesluit ontbreken	Werving, benoeming verloopt stroef; onvoldoende allocatie middelen; onvrede personeel -> risico veiligheid.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Detentiewezen: Rechtspositie personeel en gedetineerden	2016	Inrichtingsplan, Functiehuis ontbreken nog steeds	Stagnatie en achteruitgang formatie t.o.v. Plan van Aanpak; personeel ontevreden; nog hoger arbeidsverzuim (vgl. 2014).	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
2. beleid				
Volwassenen-reclassering	2012	Geen beleid of visie voor ontwikkeling	Kwetsbaarheid ontwikkeling, gebrek aan middelen; geen meetbaarheid en verantwoording.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Immigratie- en uitzettingsbeleid	2014	Er is geen gezamenlijk door VSA en Justitie (IGD) gedragen beleid	Geen visie op ontwikkeling.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
		IGD geeft geen uitvoering aan restrictief toelatingsbeleid	Geen handhaving; illegaliteit.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Executie vonnissen	2014	Criminaliteitsbestrijding fonds wordt deels aangewend voor andere doeleinden - geen beleidsplan MvJ	Onttrekking inkomsten en bestedingen zonder controle; Beleid wordt niet nageleefd ten koste van doel CBF.	Rechtsstatelijkheid
Beveiliging van gezagsdragers	2014	Geen beleid - wel behoefte. Beleid moet door minister van Algemene Zaken in overleg met Minister van Justitie worden vastgesteld	Geen integrale aanpak.	Effectiviteit
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	Beleidskader voor opvang, behandeling en nazorg ontbreekt.	Geen budget; Last op keten; rechtsgang niet gewaarborgd.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Preventie van Jeugd-criminaliteit	2015	Afwezigheid beleid buiten de strafrechtsketen	Geen ketenaanpak; geen structurele preventieactiviteit en buiten justitie.	Effectiviteit
Aanpak van overvallen	2015	Geen specifiek beleid of richtlijn OM. geen invulling OvJ portefeuillehouder	Gebrek aan overzicht en coördinatie.	Effectiviteit, Efficiency
Review Volwassenen-reclassering	2016	Nog steeds geen integraal beleid vanuit MvJ (2012)	Negatieve uitwerking in de praktijk; beperkende gevolgen voor	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit

			nazorg.	
Bewaken en beveiligen van personen en objecten	2016	Onvoldoende bestuurlijke aandacht; Geen stelsel bewaken en beveiligen	Geen beleid; grote risico's veiligheid en rechtsgang; Overheid mist garantiefunctie; Vertrouwen burger beschaad.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Handhaving prostitutiebeleid	2016	Er is een beleid, dat aan onverklaarbare wijzigingen onderhevig is geweest (minimum leeftijd, aantal clubs)	Geen consistentie; geen verantwoording; willekeur.	Rechtsstatelijkheid
Detentiewezen: Rechtspositie	2016	Geen beleid of actieplan	Geen ontwikkeling, maar achteruitgang; gebrek aan middelen; Intern en Maatschappelijk veiligheidsrisico.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
3. voorzieningen				
Aangiftebeleid	2011	Geen sluitend vangnet van hulpverlenende instanties (slachtofferhulp)	Politie wordt met oneigenlijke taak belast.	Effectiviteit
Jeugdreclassering	2012	Geen nazorg, gebrek aan hulpverleningsmogelijkheden, gebrek aan werkplekken en leerstraffen	Geen aanbod perspectief waardoor recidive kans vergroot; Niet voltooiën van taakstraf tast geloofwaardig in rechtshandhaving aan.	Effectiviteit
		Geen forensische psychiater / psycholoog beschikbaar	Geen koppeling feiten en gedrag, onvoldoende advies.	Effectiviteit
Detentiecapaciteit	2013	Onvoldoende cellen	Straffen worden niet geëxecuteerd, aantasting geloofwaardigheid; Schending mensenrechten (3pp op 1 cel a 10m2).	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Politiegeweld	2014	Opvang & nazorg voor agenten is punt van aandacht/zorg	Mogelijke invloed op verzuim.	Efficiency
Review Jeugdreclassering	2015	Nog steeds geen forensische psychiater / psycholoog beschikbaar	Geen koppeling feiten en gedrag, onvoldoende advies.	
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	Afwezigheid Forensische Observatie Behandeling (FOBA) en TBS-kliniek	Rechtsgang in het geding (strafoplegging i.p.v. behandeling); Hinder voor strafrechtsketen	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency

			bij uitvoering taken.	
Handhaving Prostitutiebeleid	2016	Geen opvangmogelijkheid slachtoffers mensenhandel	Intimidatie door verdachten; Onvoldoende garantie veiligheid; Gebrek aan vertrouwen bescherming en vervolging - geen of beperkte medewerking in onderzoeken.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
4. statistieken / cijfers / beeld				
Alle onderzoeken	2011-2016		Moeilijkheden v.w.b. sturing, criminaliteitsbeeld, beleid, prioritering, inzet capaciteit, reactieve aanpak, verantwoording, rechtspraak, informatiepositie.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit, Efficiency
5. preventieactiviteiten				
Preventie van jeugdcriminaliteit	2015	Geen werkende jeugdketen	Geen (vroeg) signaleringsfunctie; overbelasting justitiële keten.	Effectiviteit
		Geen preventiebeleid	Pas wanneer jongeren in aanraking komen met Justitie, gaat traject jeugdreclassering in.	Effectiviteit
Aanpak van overvallen	2015	Geen preventieve maatregelen of beleid	Criminelen kunnen relatief eenvoudig winkels overvallen.	Effectiviteit
Detentie deelonderzoek I:Rechtspositie	2016	Geen preventieve resocialisatie maatregelen in gevangenis. Reclassering start pas na vrijlating	Rechtspositie in het geding; Maatschappij loopt onnodig hoog veiligheidsrisico.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
6. handhaving / compliance				
Slachtofferhulp	2012	Inning van geldboetes/schadevergoeding slachtoffer loopt niet. Geen schadefonds misdrijven.	Persoonlijk leed verergerd; Geen vertrouwen in rechtshandhaving.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit;
Immigratie- en uitzettingsbeleid	2014	Afgifte tewerkstellingsvergunningen zonder wettelijke grondslag	Restrictief toelatingsbeleid niet uitgevoerd.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
		Amper handhaving op termijnen of illegaal verblijf	Geen controle op	Rechtsstatelijk-

			immigratie.	heid, Effectiviteit
Handhaving Prostitutiebeleid	2016	Geen handhaving (gedoog-)beleid	Geen zicht op misstanden; Clubs verdacht of veroordeeld van mensenhandel wordt toegestaan open te blijven; Geloofwaardigheid rechtshandhaving; Twijfel Integriteit handhaving.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
7. ketenaanpak				
Grenscontrole op het personenverkeer	2014	Geen justitiële samenwerkingsrelaties op het terrein van vreemdelingenbeleid	Geen zicht op informatie in relatie tot criminaliteit en opsporing.	Effectiviteit
Review Jeugd-reclassering	2015	Justitieel Casus Overleg: doorgang en voorbereiding inhoudelijk problematisch	Continuïteit en coördinatie niet gewaarborgd.	Effectiviteit
Preventie van Jeugd-criminaliteit	2015	Geen jeugdketen	Maatschappelijk problemen; overbelasting strafrechtsketen.	Effectiviteit
Uitwisseling van politie- en justitiële gegevens	2015	Onderlinge relatie / wantrouwen beïnvloedt samenwerking	Beschikbare informatie wordt niet gedeeld; Binnen Koninkrijk verplichting tot (actief) delen van informatie.	Effectiviteit
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	Geen beleid voor ketenaanpak en nazorg.	Rechtspositie in het geding; Extra belasting KPSM.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Review Recherche-proces	2016	Geen digitale informatie uitwisseling diensten	Opsporing verloopt traag; Zaken belanden op de plank; Informatie niet beschikbaar gemaakt.	Effectiviteit
		Geen samenhangende aanpak jeugdcriminaliteit en huiselijk geweld; geen beleid terwijl de problematiek van grote omvang is.	Vertrouwen in rechtshandhaving; Maatschappelijk taboe en veiligheidsrisico.	Effectiviteit
		Overlegfora op ad hoc basis	Geen coördinatie, sturing of beleid.	Effectiviteit
8. werkprocessen				
Jeugdreclassering	2012	Oproeping Voogdijraad bij zitting loopt niet altijd.	Voogdijraad niet altijd op de hoogte van een zitting	Effectiviteit

			minderjarige.	
Recherche-proces	2012	Interne communicatie tussen divisies voor verbetering vatbaar	betere en efficiëntere opsporing en informatiedeling.	Efficiency
OM Zicht op zaken	2013	Geen screeningsysteem	Geen zicht op totaal aantal zaken in behandeling.	Effectiviteit, Efficiency
Grenscontrole personenverkeer	2013	Registratie discipline laag (m.n. op water)	Geen zicht op gegevens.	Effectiviteit, Efficiency
		Interne communicatie en informatiedeling voor verbetering vatbaar	Geen overzicht.	Efficiency
Review Aangifte	2014	Geen vastgestelde procedurebeschrijvingen	Geen eenduidige en efficiënte werkwijze.	Efficiency
Executie van strafvonnissen	2014	Registratieprobleem betrokken diensten	Geen overzicht of informatie beschikbaar van vonnissen en tenuitvoerlegging; Geloofwaardigheid rechtssysteem.	Effectiviteit
Beheer van in beslag genomen goederen	2014	Informatievoorziening en terugkoppeling tussen OM en KPSM verloopt niet goed;	Onduidelijk- / onzekerheid.	Effectiviteit
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	Gebrekkige registratie	Geen inzicht in gevallen.	Effectiviteit
Uitwisseling van politie- en justitiële gegevens	2015	Lage registratiediscipline. Informatie wordt niet naar een centraal punt gebracht	Veel informatie niet beschikbaar; Geen beheer restinformatie.	Effectiviteit
Review Volwassenen-reclassering	2016	Slechte communicatie richting SJIB	Groot deel van verdachten/ veroordeelden komt niet in aanraking met reclassering.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
9. informatie				
Recherche-proces (+review); Grenscontrole personenverkeer; Zicht op zaken; Opsporings- en vervolgingsbeleid; Beveiliging van gezagsdragers; Aanpak overvallenproblematiek; Ultwisseling politiegegevens;	2012 2013 2015	Geen/onvoldoende informatie en intelligence Geen sturing op zaken en beleid;	Belastend op researchcapaciteit; Reactieve aanpak; Veiligheidsrisico maatschappij.	Effectiviteit, Efficiency

Grenscontrole personenverkeer; Ultwisseling politie- en justitiële gegevens; Aanpak overvallen, Kustwacht	2013 2015 2016	Informatiepositie binnen de opsporing is voor sterke verbetering vatbaar	Onderzoeken duren lang of moeten gestaakt, informatie niet beschikbaar; Geen zicht op trends of achterliggende omstandigheden; Geen restinformatie.	Effectiviteit
10. bedrijfsprocessensysteem / toegang systemen				
Aangifte	2011	Bedrijfsprocessensystemen sluiten niet op elkaar aan;	Informatie gaat verloren; Moeilijk om op informatie te sturen.	Effectiviteit
		Geen toegang tot ACTPOL	Opsporing ernstig belemmerd; Informatie raakt versnipperd.	Effectiviteit, Efficiency
Jeugdreclassering	2012	Geen geautomatiseerd bedrijfsprocessensysteem	Tijdrovende/handmatige processen, informatie is versnipperd en gaat verloren. Planning en monitoring moeizaam.	Effectiviteit, Efficiency
Recherche-proces	2012	Geen bedrijfsprocessensysteem recherche, geen informatie uitwisseling	Tijdrovende/handmatige processen, informatie is versnipperd en gaat verloren.	Efficiency
Grenscontrole personenverkeer	2013	Offline versie BMS, geen toegang FMS, geen koppelingen	Informatiepositie in gedrang; Geen uitwisseling informatie.	Effectiviteit, Efficiency
		Geen adequaat dossier registratie- en volgsysteem	Onvoldoende management informatie; geen beleid; geen gegevensanalyse; geen termijnbewaking.	Effectiviteit, Efficiency
Ultwisseling politie- en justitiële gegevens; Aanpak Overvallen; Review rechercheproces	2015 2016	Geen gekoppelde systemen; geen geautomatiseerde rechemodule; Geen investering in nieuwe middelen / sterk verouderde systemen Info Unit;	Mensen verrichten werk dat eenvoudig geautomatiseerd kan; Vertraging opsporing; Overbelasting capaciteit; Criminelen zijn moderner ingericht dan opsporing.	Effectiviteit, Efficiency
Review Volwassenen-reclassering;	2015 2016	Systeem elektronisch toezicht niet meer functioneel / operationeel;	Geen monitoring jeugd delinquenten ;	Effectiviteit

Detentie deelonderzoek I			Geen monitoring reclassering; Veiligheidsrisico maatschappij Staking re-integratieverlof; Verhoogde belasting op celcapaciteit.	
Staat	2016	Geen toegang ACTPOL	Ernstige belemmering opsporing; Achteruitgang kwaliteit rechts-handhaving; Vertrouwen in rechtsorde.	Effectiviteit
11. financieel beheer / meerjarenbegroting / financieel mandaat				
Recherche-proces	2012	Geen meerjarenbegroting	Gekort op, geen rekening gehouden met groeiscenario, beleid en andere verplichtingen.	Effectiviteit
		ontbreken van eigen begroting en financieel mandaat en personeelsmanagement Korps Politie	Bedreiging voor efficiënt beheer; afhankelijkheid van ministeries, vertraging en ondermijning onderzoeken.	Effectiviteit
Politieonderwijs	2013	ontbreken meerjarenbegroting	Geen ruimte voor (basis-)opleiding.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Positie personen met geestelijke stoornis en verslavingsproblematiek	2015	geen budget voor opvang, behandeling en nazorg	Grote impact op maatschappij, veiligheid en capaciteit.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Uitwisseling politie- en justitiële gegevens	2015	geen financiële planning of voorzieningen technologische ontwikkelingen; bestuurlijke besluiten in uitvoering	Achterstand in ontwikkeling; belemmering uitvoering; dure maar ongeschikte systemen.	Effectiviteit
Review rechercheproces	2016	(nog steeds) ontbreken financieel mandaat en mandaat personeelsmanagement	Afhankelijkheid ministerie(s), bureaucratische procedures; belemmering ontwikkeling en opsporing.	Effectiviteit
		kleine kas niet toereikend	Organisatorische belemmeringen en; doorlooptijden.	Effectiviteit
12. jaarplannen en jaarverslagen				
Alle onderzoeken	2011	Er is geen continuïteit in het opstellen van	Geen waarborg	Effectiviteit

	2016	jaarplannen en -verslagen.	voor planning en ontwikkeling; Geen consequente verantwoordingsstructuur (checks & balances).	
13. service en communicatie				
Alle onderzoeken	2011 2016	Vanwege alle beperkingen komen politie en justitie aan heel veel zaken niet toe. Dat heeft o.a. gevolgen voor de burger die wel in zijn recht staat met bepaalde aangifte van zaken met lagere prioriteit en gaat derhalve ten koste van de openbare diensten.	Vertrouwen in de rechtshandhaving loopt schade op.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
		De communicatie vanuit KPSM en OM is de laatste 2 jaren sterk verbeterd. Ook komen Korps en OM voor zichzelf op waar het gaat om de bestuurlijke verantwoordelijkheid waarvan (ook) zij een gebrekkige invulling zien.	Meer begrip van de burger voor de werkwijze en beperkingen.	Effectiviteit
14. inrichtingsplan / functiehuis				
Rechercheproces; Veiligheid detentiewezenen; Jeugd-reclassering; Review rechercheproces; Detentiewezenen deelonderzoek I; Nulmeting MLC;	2012 2013 2014 2015 2016	Voor KPSM, de detentie-inrichtingen Pointe Blanche en MLC geen inrichtingsplannen of functiehuis vastgesteld;	(Zie mede onder 1. wettelijk kader) geen vaste budgetten of meerjarenplanning mogelijk; kwetsbaarheid organisaties; stagnatie ontwikkeling en doorgroei; (toekomstige) budgettekorten.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
15. capaciteit				
Aangifte; Jeugdreclassering ; Rechercheproces; OM Zicht op Zaken; Grenscontrole op het personenverkeer; Selectiviteit in de opsporing; Aanpak Overvallen; Detentiewezenen deelonderzoek I	2011 2016	Gebrek aan kwalitatieve en kwantitatieve capaciteit	<i>Kwalitatief:</i> organisaties kunnen niet voldoen aan volledige taakuitvoering; kwetsbaarheden organisatie; invloed op werkdruk <i>Kwantitatief:</i> de organisaties komen structureel personeel tekort. KPSM en OM moeten continue selecteren op prioriteit 1 delicten - aan prioriteiten 2 en 3 komt men niet of amper toe. Oneigenlijke taakbelasting hogere functies; Vertrouwen in rechtshandhaving.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit

			Zonder bijstand uit Koninkrijk kan St Maarten de rechtshandhaving voorlopig niet beheersen.	
16. personeelsbeleid				
Recherche-proces	2012	KPSM niet ingericht op werving en doorgroei, geen personeelsbeleid;	Capaciteitsprobleem; geen doorgroei; geen aanwas; geen ontwikkeling Korps.	Effectiviteit
Grenscontrolle op het personenverkeer	2013	Verschillen in rechtspositie;	Disbalans in organisatie.	
Veiligheid Detentiewezen; Detentiewezen deelonderzoek I; Nulmeting MLC; Review Recherche-proces;	2014 2015 2016	Geen personeelsbeleid; Geen mandaat personeelsmanagement	Stagnatie of langzame ontwikkeling; Afhankelijkheid Ministerie bij beslissingen; Geschorst personeel kan niet vervangen (capaciteit).	Effectiviteit
17. opleiding / professionalisering				
Aangifte	2011	Geen (aanvullende) opleiding rechercheurs	Kwaliteit taakuitoefening; Ontwikkeling Korps in het gedrang; Ontvredenheid personeel.	Effectiviteit
Grenscontrolle personenverkeer	2013	Geen / beperkte opleiding. Geen borging kennisoverdracht.	Organisatie kan niet voldoen aan volledige taakuitoefening in signalering en opsporing strafbare feiten.	Effectiviteit
Politiegeweld	2013	Geen trainingen / opleidingen	Verlies of onderontwikkeling in vaardigheden; Fysieke conditie niet op peil.	Effectiviteit
Politieonderwijs	2013	Geen basispolitieopleiding	Diskwalificatie groep agenten; Taakuitoefening; Stagnatie ontwikkeling Korps / geen doorgroei; Geen benoemingen in functies.	Rechtsstatelijkheid, Effectiviteit
Handhaving prostitutiebeleid	2016	Personeel handhavingdiensten niet opgeleid voor signalering tekens van mensenhandel;	Controle op mensenhandel	

			voldoet niet/kan niet voldoen; Handhaving voldoet niet aan beleid.	